

NASLOV—ADDRESS:
Glasilo K. S. K. Jednota
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO
Telephone: BRadford 3913

VSAK KATOLIŠKI
SLOVENEK IN SLO-
VENKA

bi moral(a) spadati h
K. S. K. Jednoti

GLASILO KSKJ. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija v
Ameriki

Poslaja že 45. leto

GESLO KSKJ. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 13th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1106, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1923.

NO. 37 — ŠTEV. 37

CLEVELAND, O., 14. SEPTEMBRA (SEPTEMBER), 1938

LETO (VOLUME) XXIV.

CLEVELANDSKE NOVICE

25 letnica smrti Rev. Andreja
Smrekarja

Dne 9. septembra je poteklo ravno 25 let odkar se je prese-
lil v večnost bivši župnik fare
Matere Božje v Collinwoodu
Rev. Andrej Smrekar v naj-
lepši dobi življenja, star 42
let. Pokojnika se bodo gotovo
še dobro spominjali tudi roja-
ki v Tower, Ely in Duluth,
Minn., kjer je pastiroval pred
svojim prihodom v Cleveland,
tako bo ostal tudi vedno v bla-
gem spominu v naši cleveland-
ski metropoli.

V ta namen se je označeni
dan brala spominska sv. maša
zadušnica v cerkvi Marije
Vnebovzete na Holmes Ave.
Poleg številnih prijateljev po-
kojnika se je iste udeležila tu-
di pokojnikova sestra Miss
Mary Smrekar, ki je še vedno
zaposlena v Villa Angela, da-
slovno je prekoračila že 71.
leto.

Pokojnik je bil prvi ameri-
ški slovenski pesnik; škoda da
njegove pesmi niso zagledale
belega dneva, da bi bile pri-
občene v knjigi! Slava nje
govemu spominu!

Baragova proslava

V spomin na našega prvega
ameriškega slovenskega škofa
Friderik Baraga se bodo zbra-
le v nedeljo, dne 25. septem-
bra popoldne vse slovenske
fare iz Greater Clevelanda na
znani božjepoti v Providenc
Heights pri duplini Lurški
Matere Božje. Pri tej priliki
bodo nastopili cerkveni zbor
vseh naših slovenskih fara
petje bo vodil Mr. P. Srno
vršnik. Na to proslavo je bi-
povabljen tudi naš mil. škof
iz Clevelanda in drugi duhov-
niki. Pričakovati je velike u-
deležbe.

Smrtna kosa

Dne 9. septembra zvečer je
preminul v Polyclinic bolniš-
nici Louis Zupančič, 1303 E.
55th St. Ranjki je bil star 44
let in doma iz St. Vida pri
Stični. Zapušča žalujočo so-
progo Rose, rojeno Blatnik in
štiri otroke: Louis, Rose, Ma-
ry in Frank, tri brate in sicer
Franka v Ely, Minn., Johna v

KONCERT MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV

Cleveland, O.

Koncert združenih mladins-
kih pevskih zborov se bliža.

Vsi zbori in njih odbori so
pridno na delu za boljši uspeh

Kakor izgleda, bo to koncert
kakršnega še ni bilo v sloven-
ski metropoli. Vršni se v ne-
deljo 18. septembra ob 3. po-
poldne v Slov. Nar. Domu na
St. Clair Ave.

Sedem zborov bo nastopilo
posamezno in skupno. Peli bo-
do pesmi naših ameriških slo-
venskih pesnikov: Zormana
Zupana, Kristana, K. Župan-
čičeve, Moleka in Krasne.

Koncert bo zelo obširen.
Rojaki in rojakinje, pridite
in dajte korajžo mladim pev-
cem. Starši pevec, vaša dolž-
nost je, da tudi vi pomagate
odboru v vsakem oziru.

Sam odbor se bo naveličal,
če ne bodo stariši za njim.

Udeležite se sej. Zanimajte
se za razvoj zbora. Ni zado-
sti da otroka na vajo pošljete,
češ, bodo že naredili. Poma-
gajte sedaj s prodajo vstopnic.
Pridite na sejo delavcev in ku-
haric, da bo šlo vse gladko, kot
je začetano.

Na vse Slovence apeliram,
da se udeležijo tega koncerta.
Tu gre za mladino in za nas,
koliko časa želimo še slišati
slovensko pesem.

Ce bomo pustili da se ta
mladina razide, potem le pri-
skujmo, da dolgo ne bo do-
(Dalje na 5. strani)

Aurora, Minn. in Josepha v
Kanadi. Zapušča tudi dve se-
stri, Ano v Chicagu in Joseph-
ne v Forest City, Pa.

Premislila je mlada in do-
bro poznana žena Mrs. Mary
A. Videnšek, rojena Milnar,
stara šele 29 let. Družina stan-
nuje na 14206 Sylvia Ave.
Ranjka je bila rojena v Cleve-
landu in zapušča tu žalujočo-
ga soproga Franka, dva sina,
Raymonda in Josepha, starše
Ignaca in Mary Milnar, ki sta-
nujejo na 15801 Grovewood
Ave., sestro Rose, poročeno
McHugh, tri brate, Ignaca,
Edwarda in Josepha.

PRVI SLOVENSKI ZDRAV- NIK V FOREST CITY, PA.

Naše društvo sv. Jožefa št.
12, K. S. K. J., je zopet lah-
ko ponosna da je eden izmed
njegovih članov zopet dospel
do visokega poklica v življe-
nju, in to je naš sobrat An-

thony Kamin, M. D., sin roja-
kinje Anne Kamin.

Sobrat Kamin je prestopil v
naš odrasli oddelk jan. 17,
1929. in je bil več let od doma,
torej ves ta čas ko je bil med
tujci, in ko drugi pozabijo na
svoje prijatelje, je ta član mi-
slil na Jednoto in tudi na svoj
materin jezik, ker še danes
govori lepo slovenščino, kar
mu štejemo v čast.

Dr. Kamin je graduiral iz
Forest City High School leta
1930. Na to je šel v St. Vin-
cent's College, kjer se je pri-
pravil na zdravniško šolo in
prejel Bachelor of Science De-
gree, v Latrobe, Pa. Na to je
šel v Georgetown University,
kjer si je zaslužil Doctor of
Medicine degree v juniju 1937,
svoje predzdravniško delo je
pa dokončal v Mercy bolniš-
nici, v Wilkes Barre, Pa.

Dr. Kamin sedaj posluje na
826 Main St., v Forest City.
Slovenci se lahko s ponosom
obrnemo na tega našega mla-
dega zdravnika, kadar ga po-
trebujemo, ker to je prvi naš
slovenski zdravnik v Forest
City, in lahko rečemo, da nam
(Dalje na 5. strani)

KONVENČNI PABERKI

Piše urednik

Naš posebni vlak je moral
menda vsled prevelike teže več-
krat počivati, ker je bila nje-
gova lokomotiva že preveč že-
na in utrujena; ko so jo dobro
napojili, smo pa zopet odrinili
naprej. Pri nekem takem od-
moru tik divnega jezera v
Minnesoti sem opazil blizu vla-
ka skupino divjih rac, ki so
baš izvršile svojo jutranjo ko-
pelj. Raca na vodi! sem si
mislil ter začel iskati brata
Leksana iz Barbertona, pred-
sednika Slov. lovskega kluba.
To bi bil zanj lep plen! Ško-
da, da je naš Jože svojo pu-
ško doma pustil in tako smo
pustili tudi one divje race za
nami. Na drugi strani jezera
je bila cela goščava lepih mla-
dih borov, cipres in smrečic.
Pa je hotela Miss Rose Cha-
pic stopiti iz vlaka, da bi eno
izruvala ter nesla domov za
letošnje božično drevo; s tem
bi si prihranila najmanj \$2,
samo malo čudno bi zgedalo
na Union postaji v Clevelandu,
če bi naša bolj majhna Roza
prikorakala z dolgo minnesot-
sko smreko v rokah ali pa na
rami.

Na cilj v Eveleth, Minn. smo
dospeli 14. avgusta ob 9. uri
zjutraj z dveurno zamudo. Še
danes se mi smilijo naši Jed-
notarji, ker so nas celi dve uri
na postaji pričakovali in pa
konvenčne kuharice s prvim
zajtrkom. Vzrok zamude je
bila menda prevelika teža de-
legacije in pa oni klanček pro-
ti postaji, da je naš "lukama-
tija" obnemogel in obstal pod
klancem. Pa smo jo mahnili
kar po onem malem nasipu
čez grapo po bližnji stezi do
postaje in ondi zavzeli sedeže
v nam pripravljenih okrašenih
avtomobilih. Jaz sem se pe-
ljal v avtu delegata Povsheta
iz Hibbinga; tako me je tudi
on vozil naslednjo sredo po-
poldne z drugimi vred proti
Hibbingu, ko smo trčili skupaj
z nekim avtom pred nami. Na
enem prstu leve roke imam še
danes malo spomina na ono
vožnjo. Vreme je bilo ono ne-
deljo krasno, v resnici konven-
čno in 100%. Zato nisem vi-
del niti enega delegata, ki bi
jo na Eveleth z marelom pri-
mahal.

Popoldne sem se peljal v
avtu v spremstvu delegata An-
drew Bartola 61 in njegove
ge. soproge iz Youngstowna,
Ohio na konvenčni piknik v
Eveleth park, šofiral je Barto-
lov sin. Že od daleč nam je
zadišala slavna minnesotska
"buja," katero so pripravljale
v oni moderni kuhinji: Mrs.
McKe Mourin, Mrs. Mary O-
solnik, Mrs. Josipina Janezich,
Mrs. Mary Ritmanich, Mrs.
Gabriela Masel in Mrs. P. Pe-
trich. Šel sem jih torej vpra-
šat kako se to čudno jed pri-
pravlja? Rekle so mi, da "bu-
ja" obstoji iz 99 stvari (pri-
meskov) in enega krožnika.
Trdile so celo, da je tudi ne-
kaj zabijih bedric v "buji" in
komarjevih "čapsov." Moj
(Dalje na 5. strani)

NOVI SLOVENSKI ZDRAV- NIK V CLEVELANDU

Cleveland, O.—Te dni je od-
pri svoje zdravniške prostore
naš novi slovenski zdravnik

dr. Carl W. Rotar v poslopu
La Salle gledališča, na East
185. cesti v Clevelandu. Mladi
zdravnik ne potrebuje dosti o-
pisa in predstavljanja v okoli-
ci Collinwooda, Nottinghama
in Euclida, kajti tu je živel
dolgo vrsto let.

Hiša njegovega očeta Mr.
Jim Rotarja na Keewanee
Ave. je bila vedno odprta vsem
Slovincem, ki so se zanimali
za napredek naselbine ali za
napredek slovenske kulture.

Zdravnik C. W. Rotter je
dovršil svoje študije na West-
ern Reserve University Med-
ical School, nakar je vstopil
v Lakeside Hospital v Cleve-
landu, kjer je ostal dve leti
in pol. Od tukaj je vstopil v
City Hospital, kjer je bil šest
mesecev. Eno leto je bil v
službi Glenville bolnišnice. To-
rej ima za seboj štiri leta
prakse v prej omenjenih bol-
nišnicah.

Predno je vstopil v medicin-
sko šolo, se je udeleževal pri
kulturnih ustanovah v Eu-
clidu.

Slovenci odnosno Jugoslova-
ni v Clevelandu in okolici, ima-
jo sedaj želnega zdravnika več.
Vsi mu želimo mnogo uspeha.

Pristopajte h K. S. K. Jednoti!

LISTNICA UPRAVNIŠTVA

Dne 9. t. m. smo odposlali
našim coloradskim društvom
adresar "Glasila" v pregled in
popravek. V mestih, kjer je
več kot eno krajevno društvo,
naj tajnik po dovršenem pre-
gledu adresar izroči še tajnici
dotičnega društva.

Kar ni prav, črtajte ali po-
pravite; osobito imena umr-
lih in že dlje časa suspendira-
nih in odstoplih. Kar imen
manjka jih dostavite; imena
in naslove članov izven druš-
tvenega sedeža pa spišite na
posebnem listu ali pa na ob-
ratni strani adresarja. Tako
popravljen adresar pa izvolite
potem kmalu vrniti upravi-
štvu "Glasila." Pregledovanje
imenika ali adresarja bo lah-
ko, ker so vsa imena uvršče-
na po abecednem redu.

V kratkem dopošljemo ime-
nik v pregled društvom drža-
ve Ill., kasneje pa še drugim.

POPRAVEK

V zadnji izdaji Glasila je bila
na 1. strani priobčena slika gl.
paradnega maršala tekom minule
konvencije. Tedaj ni bilo njegovo
ime pravilno označeno. Moralo bi
se glasiti Jakob Karish Sr., čl.
dr. št. 13, KSKJ, Biwabik, Minn.

TRAGIČNA SMRT GL. TAJ- NIKA H. B. Z.

Ko se je dne 7. septembra
vračal z dela glavni tajnik Hr-
vatske Bratske Zajednice v
Pittsburghu, Pa., Mr. Božo Jo-
nič, in ko je hotel prekoračiti
ulico, ga je podrl neki avto-
mobil. Nesrečnež je zadobil
pri tem tako hude poškodbe,
da je kmalu zatem umrl v bol-
nišnici. Pogreb se je vršil dne
12. septembra. Pokojnik je bil
25 let jako vesten in priljub-
ljen glavni uradnik HBZ.

Rojen je bil 1. 1887 v selu
Bisko, Dalmacija, došel v Ame-
riko 22 let star in sicer v Chi-
cago, Ill., kjer se je poročil.
Zapušča ženo in dva sinova.
Od 1912-1921 je bil računovod-
ja Hrvatske Zajednice, Ill., po
združitvi iste z H.B.Z. je pa
postal njen glavni blagajnik,
končno pa njen glavni tajnik.

Najstarejša Slovenka v že- leznem okrožju Minnesote

Delegatje naše minule kon-
vencije se gotovo še dobro spo-
minjajo zadnje ali zaključne
seje v soboto 20. avgusta, po-
poldne ko je delegatinja Ka-

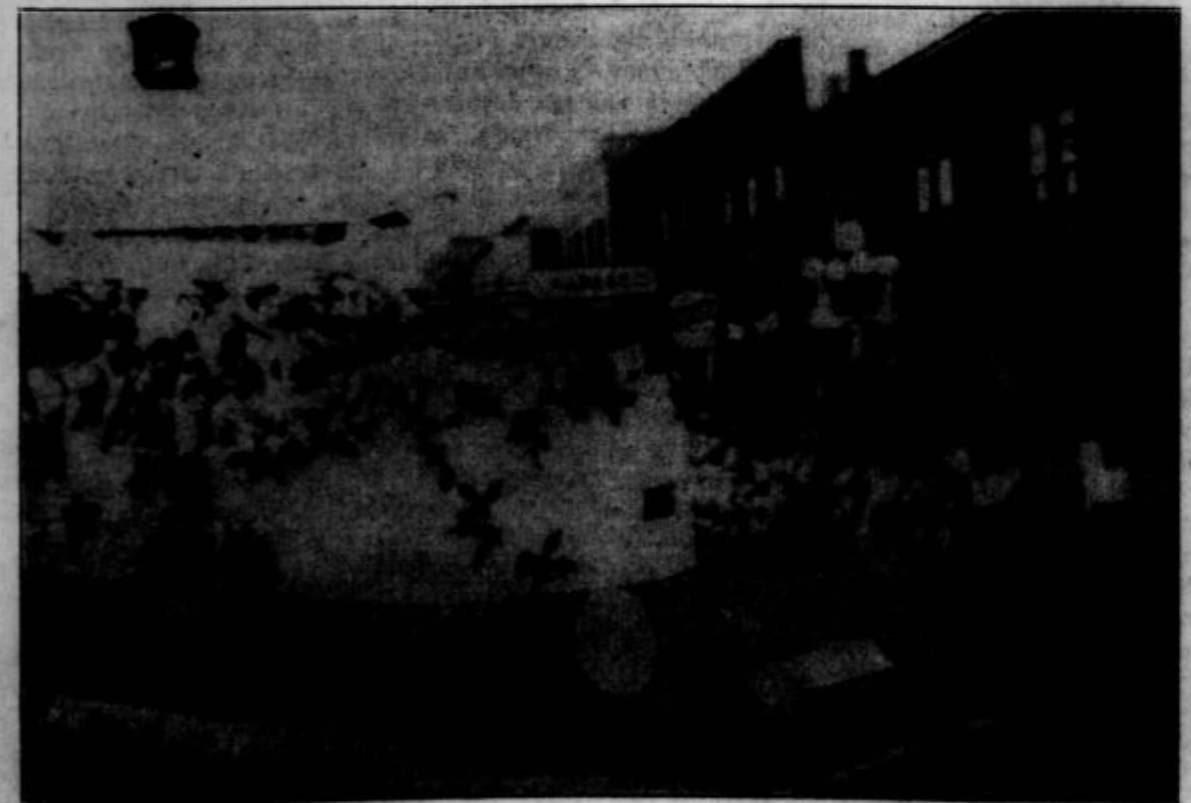
Mrs. Mary Brince

tarina Spreitzer v zborovalno
dvorano privedla menda naj-
starejšo članico naše Jednote
in gotovo tudi najstarejšo Slo-
venko železnega okrožja v
Minnesoti spoštovano in čast-
ljivo Mrs. Mary Brince, staro
78 let in pol. Sliko iste povze-
to na dan njenega obiska naše
konvencije prinašamo tukaj.
Brinceva mamica je bila zelo
ponosna na rože, katere so ji
iz spoštovanja darovala nav-
zoče delegatinje minule kon-
vencije.

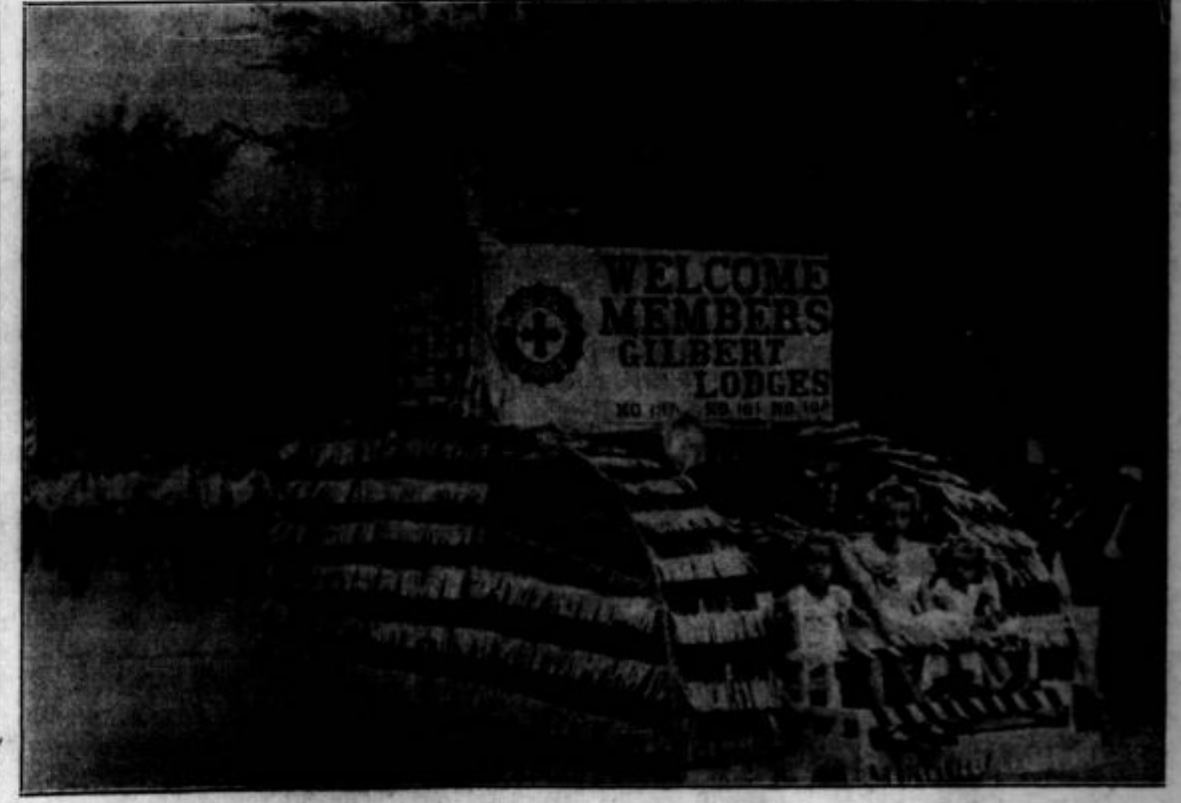
Mrs. Mary Brince je bila ro-
jena dne 22. februarja 1. 1861
v vasi Božjakovo, fara Metlika
kot hči zakonskih Mr. in Mrs.
Martin Nemanč. Poročila se
je z John Brincem iz Bubnar-
cey 23. novembra 1881 in sicer
v farni cerkvi v Metliki, ženi-
novi starši so bili Mr. in Mr.
Nikolaj Brince. Poročil ju je
Rev. Mihael Turk.

Šest let zatem (v juniju le-
ta 1887), se je John Brince
izselil v Ameriko in je začel
delati v jeklarni v Steelton,
Pa., nato se je preselil v Sou-
dan, Minn., kjer je delal v
(Dalje na 5. strani)

FLOTA EVELETHSKIH KSKJ DRUŠTEV V KONVENČNI PARADI

FLOTA GILBERTSKIH KSKJ DRUŠTEV V KONVENČNI PARADI

Društvena Naznanila

Društvo Marije Čist. Spočetja, št. 80, So. Chicago, Ill.

S tem naznanjam vsem članicam tega društva, da se bodo v bodoče naše redne mesečne seje vršile vsako tretjo nedeljo v mesecu; prihodnja seja bo torej 18. septembra ob dveh popoldne. Pridite v velikem številu!

Dalje ponovno opozarjam vse one, ki so zaostale s plačilom društvenih assementov, da to poravnate na prihodnji seji. Ako tega kaka članica ne stori, bo suspendirana po Jednotnih pravilih.

S pozdravom,
L. Likovitch, tajnica.

Društvo Marije Sedem Zalog, št. 81, Pittsburgh, Pa.

Naša prihodnja redna mesečna seja se bo vršila v nedeljo, dne 18. septembra točno ob 2:30 popoldne v dvorani Slovenskega doma. Vabljenost, da se iste udeležite v velikem številu.

Zopet prosim in povdarjam, da plačujete svoj assement redno. Ako ste zaostale, prosim vas, da pridete in takoj poravnate svoj dolg, kajti čim dalje odlašate, tem težje je za plačati.

Anna Solomon, predsed.

Društvo sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill.

Zopet sem primorana opominjati nekatere članice našega društva glede plačevanja društvenih prispevkov. Čudim se, da nekatere tako zanemarijo svoje dolžnosti kar se tiče plačevanja assementa. Vsaka zna, da v naši blaginji ni denarja za zalaganje. Pomnite: katera dolguje društvu, dolguje tudi Jednoti, kar mora biti plačano. Zato ne mečite krivde name, ampak nase. Ponovno vas torej prosim in opominjam, da redno plačujete brez nadaljnega opomina; posebno one, ki so dolžne že za več kakor 2 meseca; vse take bodo suspendirane dne 25. septembra, druge pomoči ni, kajti Jednota hoče imeti svoje in ne sme na podlagi postavbe čakati na assement. Le prečitajte svoj certifikat, kjer je tudi ta važna točka označena.

Dalje naznanjam, da za 23. oktobra se pripravljamo na veliko, kartno zabavo (Card Party) v Slovenija dvorani. Takrat boste lahko videli, kaj vse smo našivale in napletle (shekljale) ker imamo svoj šivalni klub in ta naš klub ima to prireditve v oskrbi. Jaz bi želela, da bi kaj več o tem klubu poročala predsednica istega, sestra Catherine Przybylski.

Zaen vas vabim na sejo vršeno se dne 2. oktobra, da boste lahko slišale poročilo naših nadzornic o pregledovanju knjig in v kakem stanju se sedaj naše društvo nahaja.

S pozdravom,

Antonija Struna, tajnica.

Dodatek: — Naš pozdrav vsem evelethskim kuharicam in kelničaricam tekem minule konvencije, ter vsem onim, ki so nas spremlili na postajo, tako, tudi onim, s katerimi smo se skupaj nazaj vozili do Chicaga. Hvala sobratu Pogorelcu za cvetlice, katere nam je prinesel na postajo; bilo jih je za vso delegacijo dovolj. Te spominske rože smo nesli vsi domov. Hvala tudi uradnicam podruž. št. 19. SZZ za šopke, katere smo delegatkinje dobile na banketu. Meni ga je pripela predsednica Mrs. Antonija Nemgar, moja domačinka iz Loškega potoka. Hvala vsem za vso prijaznost; zadovoljni smo bili vsi, posebno s kuharicami.

Delegatkinje dr. št. 108:

Jean M. Fezak, Agnes Gorednik, Mary Golobich, Antonia Struna.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 135, Gilbert, Minn.

Vabilo na sejo

S tem vabimo in prošimo vse članstvo našega društva, da se prihodnje seje dne 18. septembra ob navadnem času številno udeležite, ker moramo več važnih zaostalih stvari rešiti in tudi zadnji mesec nismo imeli seje ker je bilo nekaj zaposlenih na pikniku. Ob enem boste na tej seji tudi slišali poročilo koliko smo naredili čistega dobička na zadnjem pikniku za društveno blaginjo. Sobrat Leo Kuhar, naš delegat minule (19.) konvencije bo pa poročal o raznih važnih točkah, sklenjenih na tem glavnem zborovanju. Torej, da se vidimo na prihodnji seji!

S pozdravom do vsega članstva našega društva,

Odobr.

Društvo sv. Jožefa, št. 148, Bridgeport, Conn.

Cenjeni mi sobratje in sestre. — S tem vam naznanjam, da bomo imeli od sedaj naprej naše redne mesečne seje vsako tretjo nedeljo; torej se vrši seja za ta mesec dne 18. septembra ob 1:30 popoldne; prosim vas, da bi se te seje v velikem številu udeležili.

Na zadnji seji 26. avgusta se je govorilo glede onih, ki dolgujejo na assementu, nekateri že nad 12 mesecev. Članstvo je bilo dobrega srca in je določilo, da se jih počaka še dva meseca za poravnavo dolga; torej vpoštevajte to in poravnajte kolikor mogoče zaostalega dolga do 16. oktobra. Kdor se ne bo ravnal po določilu društva, bo suspendiran brez vsakega nadaljnega opomina.

S sobratiskim pozdravom,
Stefan Piczko, tajnik

Društvo sv. Marije Magdalene, št. 162 Cleveland, O.

Članstvu našega društva se naznanja, da se bo vršila v petek 16. septembra prireditve v spodnjih prostorih nove cerkve sv. Vida pod pokroviteljstvom društva sv. Marije Magdalene. Te prireditve se vršijo vsak petek pod pokroviteljstvom raznih društev, in 16. septembra pride vrsta na nas. Prebitek teh prireditev je za cerkveno blaginjo, zato se pa prosimo naše članstvo, da se udeležijo v petek 16. septembra in pripomore k večjemu uspehu.

Zato pa le pridite vse, kateri je mogoče, pa tudi svoje može in mladino pripeljite v petek na prireditve ob 8. uri zvečer. Vam še sedaj kličem: "Na veselo svidenje!"

Pozdrav,
Marija Hočevar, tajnica.

Indianapoliske novice

Indianapolis, Ind. — Kot vse izgleda, da v Indianapolisu nimamo nikoga da bi kdaj kaj napisal za naš list "Glasilo", če že vsaj drugega ne, vsaj kako novico, ali pa kaj koristnega za društvo in našelbino. Seveda, vzroki so različni in jih ne bom tu pretraval, ampak bom kar nekaj nakratko poročal o stvareh in doživljajih v naši naselbini.

Naši delegati so se srečno vrnili s konvencije KSKJ. in na zadnji seji poročali o gotovih dobrih sklepih, kar bo nedvomno v veliko korist članstva in Jednote. Zelo laskavo so se izrazili glede nekaterih prijaznih Evelethčanov in dotičnim naj velja iskrena hvala in Bog jih živi!

Naše društvo je nameravalo prirediti piknik zadnje nedelje dne 11. septembra, pa smo morali iz gotovih vzrokov istega opustiti in smo sklenili, da bomo v mesecu januarju 1939 napravili veliko slavnost ob

priliki blagoslovitve nove stavbe.

Danes smo v cerkvi slišali naznanilo, da nas obišče v soboto in nedeljo 18. septembra slovenski duhovnik za slovensko spovedovanje. Odbor društva sv. Alojzija želi, da bi se vse članstvo v kolikor mogoče velikem številu udeležilo in porabilo to izredno priliko, katere bo najbrž zadnja to leto. Seveda pa upamo in želimo, da nas naš sedanji novi župnik Rev. Charles Buckhold ne bo tako preziral in nam večkrat preskrbel slovenskega duhovnika.

Na Delavski praznik se je vršila v naši cerkvi sv. Trojice ob 8. uri zjutraj lepa poroka našega sobrata in ustanovitelja društva sv. Alojzija št. 52 Joseph Gačnika s spoštovano članico Mary Donas. Pri vsej slavnosti v cerkvi se je meni in mnogim drugim gotovo najbolj dopadlo slovensko petje pod vodstvom Miss Mary Luzar. Zlasti je mnogim segla v srce prelepa pesem "Marija skoz' življenje" in je marsikateremu privabila solzo veselja, da nam je bila dana prilika zopet slišati prelepo slovensko petje v cerkvi. Novi župnik in mnogi so se zelo laskavo izrazili o prelepi slovenski melodiji in zato vsa čast poročencema, ki sta nam preskrbela ta lepi užitek. Ako se ne motim, so sledeči pevci in pevke sodelovali: Miss Mary Luzar, Miss Mary Banič, Miss Julija Cesnik, Miss Sophie Brodnik, Mrs. Martin Breznigar, Mrs. Louis Androjna, Mrs. Frank Velikan, Mrs. Joseph Gerbick in Miss Amalia Koropec iz Milwaukee (zadnja se je mudila na počitnicah v Indianapolisu). Izmed moških so bili: Mr. Frank Markich, Mr. Joseph Toth, Mr. Frank Lušček, Mr. Joseph Perkon in Mr. Ronald Medvešek. Prav lepo sta pela "Ave Maria" 12 letni Gordon Kronoshek in Miss Sylvia Medvešek. Naša iskrena želja je, da bi se večkrat oglasilo prelepo slovensko petje v cerkvi in predvsem bi prosili, da bi zopet v nedeljo dne 18. septembra, ko bo pri nas slovenski duhovnik, d bi se prepevalo slovenske pesmi med prvo sveto mašo ob 6. uri. Prosimo, storite to!

Zvečer dne 5. t. m. se je pa v šolski dvorani vršilo veliko ženitovanje novoporočencev br. Joseph in Mary Gačnik. Smelo trdimo, da je bilo navzočih nad 700 ljudi in vse priznanje gre kuharicam, bartenderjem in pa dekletom. Še posebno dekletom, katerih je bilo kakih 15 in katere so tako vzorno in precizno postregle toliko gostom v zelo kratkem času. Veliko število gostov je pokazalo, da sta poročenca obče znana v našem mestu in pri mnogih tudi zelo priljubljena. In to po vsej pravici; skoro je ni nobene slovenske prireditve, da bi omenjena ne prispevala v gnotnem oziru in se istih ne udeležila. Veliko sta dobrega storila že tudi posameznikom, bila sta krstna in birmanska botra nad stoterim otrokom; naj tudi mimogrede omenim, da je Mrs. Gačnik prvega nesla h krstu našega društvene tajnika br. Velikana. Mrs. Gačnik je tudi lastnica dobrodokega gledališča in gostilne "Princess Tavern" na 10. cesti, kar je delegatom 18. konvencije še gotovo v dobrem spominu.

Lepo domačo svatbo sta tudi obhajala v krogu svojih ožjih prijateljev mlada novoporočenca, oba člana našega društva, br. Jacob Lekše Jr. in sestra Sophie Konechnik.

Tako se je tudi pred par tedni poročila članica Miss Louise Skoda z Mr. Antonom Metelko, njunega slavlja se je udeležilo lepo število mladih in starih prijateljev.

Mislili, da se je ta moj dopis precej zavlekel in bo treba

napraviti konec. Zato želim vašo aredo vsem poročencem, društvu sv. Alojzija pa mnogo novih in dobrih članov in ostajam s bratskim pozdravom.

Uradnik dr. št. 52.

SKUPNA PRIREDITEV

SMRTNA KOSA

San Francisco, Calif. —

Kakor gotovo že obče znano, se bo v našem mestu vršila drugo leto velika svetovna razstava. Zato si naša zapadna metropola na vse načine prizadeva olepšati se, da bo naredilo to mesto na tujce ali posetnike te razstave najlepši vtis.

Tudi vsa naša slovenska društva iz San Franciscu bi rada svojo lastno dvorano prenovila in olepšala. V ta namen se vrši v nedeljo, 18. sept. popoldne v označeni dvorani na 2101 Mariposa St., velika skupna veselica. Za popoldne je prosta vstopnina, za zvečer pa samo 25c. Dolžnost nas vseh je, da delamo za naš Narodni dom.

Smrtna kosa tudi ne prizanaša našim pionirjem. Pred par dnevi je v bližnjem mestu Alameda preminul zelo vrl, znan in veren rojak Mike Verderbar v starosti 76 let. Sledil je v večnost svoji ženi, ki je umrla že pred nekaj leti. Pokojnik zapušča še odrasle otroke in sestro, tu na našem Slovenskem hribu dobro znano rojakinjo Mrs. Martin Judnich, ki je tekom kratkega časa izgubila oba svoja brata, namreč tudi brata George Verderberja.

Umrli Mike Verderbar je spadal k trem podpornim društvom in k društvu Najsvetejšega Imena. Doma je bil iz Spodnjega Loga pri Kočevju. Pokopan je bil po cerkvenem obredu na tamonjem pokopališču. Pokojniku naj sveti večna luč!

J. B.

KAZANJE FILMSKIH SLIK V PITTSBURGHU, PA.

Pittsburgh, Pa. —

Že dolgo časa je bilo popraševanje po filmskih slikah v Pittsburghu. Zdaj se nam bo ta želja uresničila. Določili smo dan 25. septembra, to bo na nedeljo zvečer ko pride k nam znani rojak in rodoljub Mr. Anton Grdina iz Clevelanda s svojimi slikami. Navedenec pravi, da bo to kazanje slik trajalo nad dve uri in pol in bo spremljano tudi z glasbo.

Slike bodo prav take, da bodo vsem po volji: Sportne in zgodovinske, iz življenja naših ljudi tukaj v Ameriki in iz stare domovine. Videli bomo pestre slike kegljaških tekem društev KSKJ. in SZZ. iz Pittsburghu in drugod. Upamo, da nam bo tudi glavni urad SZZ. poslal kaj novih slik z izleta po Jugoslaviji. Nadalje bomo videli tudi slike ljubljanskega župana Dr. Adlešiča in njegove soproge na potovanju v Pittsburgh in drugod. Tudi za naše brate Hrvatke ne nekaj slik iz njih okraj. Pridite pravčasno v Slovenski dom na 57. cesti, ob 7. zvečer. Kdor bo zamudil, bo zanj škoda. Vstopnina bo 25c za odrasle, za otroke 10c. To predstavo prireja podružnica št. 26 SZZ. — **Tajnica.**

ZAHVALA

Tem potom se iskreno zahvaljujemo naši dični K. S. K. Jednoti za velikodušen dar, katerega je dovolila in nakazala zadnja konvencija našemu mladinskemu zboru "Črički." Torej ponovna najlepša zahvala!

Za zbor "Črički":
Frank Gliha, taj.
Cleveland, Ohio,
6. sept. 1938.

V BLAG SPOMIN

Prve obitnice umrli mojega neposrednega in drugega soproga

JOSEPH PANIAN-A

Doma iz vasi Rosalnice, fara Metlika na Dolenjskem, ki je preminul dne 16. septembra 1937 v starosti 81 let.

Če tudi poteka leto, kar ga krije črna zemlja, toda rane v mojem srcu vsled tega še niso zaceljene, so še vedno sveže. Srce mi še vedno krvavi vsled izgube mojega najdražjega zaklada na svetu. Isto mi je še vedno zagrnjeno v črni pajčolan žalosti. Spomin na draga mi soproga še ni obledel, ampak bo ostal v mojem srcu do zadnjega zhihljaja.

Težka bila je ločitev, težko bilo je slovo; vsak dan skozi celo leto solza sili mi v oko.

Kje naj si tolažbe iščem? H grobu Tvojem bom hiltela; cvetk prinesla, tam molila, in nagrobni križ objela.

Križ saj ta veli mi: Tam, nad zvezdami da v raju vidiva se zopet skupaj! Tam bo Bog spet združil naju!

Žalujoča soproga:

Margaret Panian.

Joliet, Ill., 14. sept. 1938.

Stopetdesetletnica ameriške konstitucije

Letos smo proslavili stopetdesetletnico ustave Združenih držav, toda dejanski zgodovinski dogodek, ko je konstitucija stopila v veljavo, je bilo odobrenje ali ratifikacija s strani dveh tretjin izvirnih držav, in to se je uresničilo v mesecu juniju 1788.

Ustavotvorna (Constitutional) konvencija se je sestala v maju leta 1787 v Philadelphia. Predsedoval ji je George Washington in zborovala je nekaj čez štiri mesece, ko se je razpravljal o raznih predlogih glede temeljnega zakona novorojene republike. Nasprotja med delegati so bila tako velika, da so se vršile seje za zaprtimi vrati. Včasih se je zdelo, da ni nikake nade za sporazum o ustavi. Nekateri so zagovarjali popolno demokracijo, drugi pa so se bali ljudovlade. Federalisti so zagovarjali angleški sistem spodnje zbornice in gospodske zbornice. Neki načrt je bil za to, da se predsednik izvoli do smrti in da predsednik imenuje guvernerje. Ono malo radikalcev, kar jih je bilo na konvenciji, je urgiralo takojšnje udeleževanje načel, izraženih v Izjavi neodvisnosti. Delegatje treh držav so hoteli odpraviti suženjstvo takoj, natekati pa so na burne proteste s strani delegatov z juga. Konvencija se je malone razbila ob vprašanju proporcionalnega zastopstva, kajti manjše države so se bale navlade s strani večjih držav.

Ko je bila ustava končno sprejeta, je predstavljala kompromis med raznimi strankami. Predsednik naj se izvoli za štiri leta, dobil pa je omejeno pravico veta nad kongresom, dočim si je zadnji pridržal pravico obtožiti predsednika. Proporcionalno zastopstvo je bilo uveljavljeno, kar se tiče poslanske zbornice (House), v senatu pa naj imajo vse države, manjše in večje, enako zastopstvo. Suženjstvo ni bilo prepovedano, ali uvažanje suženjev naj postane nezakonito po letu 1808. Enaki kompromisi so bili tudi glede drugih določb ustave.

Čim je konvencija končno sprejela načrt ustave, je bil ta predložen poedinim državam v odobrenje. Začela se je ostra borba med onimi, ki so bile za ratifikacijo, in onimi, ki so bile proti.

"Zagovarjam odobritev, ker so ljudske svobode zavarovane in ker je ustava najboljša, kar se je moglo doseči vsled nasprotnih interesov držav in protivnih naziranj," je pisal James Madison, vodilni član konvencije.

"Ker ustava odpira pot za bodoče spremembe, smatram, da ljudstvo modro ravná, ako sprejme ponujeno mu ustavo," je zagovarjal George Washington.

Na drugi strani je bilo mnogo voditeljev revolucije in podpisateljev Izjave neodvisnosti proti ratifikaciji konstitucije. Izmed teh so bili Patrick Henry, Richard Henry Lee, William Paca in Samuel Adams. Njih glavni ugovor je bil dejstvo, da ni nova ustava vsebovala nikakih določb o ljudskih svobodah in pravicah (Bill of Rights). Bili so mnenja, da odsotnost garancij o osebnih svobodah utegne imeti za posledice razvoj centralizirane države, ki bo ogrožala pravice ljudstva ravno toliko, kolikor angleška vlada, proti kateri so se bili borili.

Po ostrih debatah so države New Jersey, Pennsylvania in Delaware ratificirale ustavo v decembru leta 1787. Štiri druge države so hitro zaporedoma odobrile, ali zahtevale so, da se doda Bill of Rights. Dne 21. junija 1788 je država New Hampshire sprejela predlog za ratifikacijo. To je bila deveta država in ker se je po konstituciji odobritev dveh tretjin držav smatrala za zadostno, je bila konstitucija proglašena kot veljavna.

Protesti proti izpuščenju ustavnih jamstev (Bill of Rights) pa so imeli za posledico, da je že prvi kongres, ki se je sestavljal v New Yorku v septembru 1789, sprejel prvih deset sprememb (amendmentov) k ustavi in jih predložil v odobritev. Države so jih odobrile v teku dveh let. Teh prvih deset amendmentov tvorijo ameriški "Bill of Rights" in vsebuje jamstva za versko svobodo, svobodo govora in tiska, pravico zborovanja in političnih obravnjav, prepovedi preiskav brez sodnega dovoljenja, krutega kaznovanja in pretiranih glob; tudi pridržuje državam vse pravice, ki niso prepučene vladi Združenih držav.

V teku časa so bile uvedene druge spremembe. Ameriška konstitucija se je sploh izkazala, da je živ organizem, ki se prilagodi razvoju časa, pri čemur pa za vse večne čase ostane čarler človeških pravic.—FLIS.

Moderna Ksantipa. — V Terre Haute, Ind. živi neka huda žena, ki svojega moža na poseben način kaznuje, če ji ne plača gotove svote vsak teden. S silo mu vzame iz njegovih ust umetno zobovje, da revež ne more jesti.

25-LETNICA MARIJINE DRUŽBE

Kakor znano, je fara sv. Vida v Clevelandu, O. največja slovenska fara v Ameriki, zato ima tudi svojo najlepšo hišo božjo ali cerkev. Tej fari gre tudi priznanje, da ima v svojem krogu najstarejšo Marijino družbo, katero je pred 25 leti ustanovil sedanji župnik Rt. Rev. Msgr. B. J. Poničkar.

Jubilej 25 letnice te Marijine družbe se bo vršil prihodnjo nedeljo, dne 18. septembra z jako lepim programom. Zjutraj ob 8:30 bo daroval pontifikalno sveto mašo mil. škof Jos. Schrembs. Škofa bodo članice te družbe sprejele iz farovža v cerkev in prejele skupno sv. obhajilo; pozdravila ga bo Miss Mary Modic, predsednica družbe. Po cerkvenem opravilu sledi za članice v cerkveni dvorani (v pritličju) zajtrk.

Pomočni škof clevelandski Rt. Rev. McFadden, ki bo slavnostni govornik na banketu.

Rev. A. A. Andrey, pomočni župnik pri fari sv. Vida in duhovni vodja Dekliške Marijine Družbe.

Zvečer ob sedmih se vršijo litanije z blagoslovom z Najsvetejšim; pri tej priliki bo imel nagovor Rt. Rev. John P. Treacy, blagoslov bo pa podelil pomočni škof J. A. McFadden.

Po večernicah ob 7:30 se vrši v cerkveni dvorani slavnostni banket. Slavnostni govornik bo pomočni škof J. A. McFadden, po banketu pa sledi domača zabava v dvorani nove šole, sodeloval bo John Pecorev orkester. Vso to prireditve so po poslo na filmske slike. Ker je to izreden slučaj kake cerkvene bratovščine ali družbe, so svojo udeležbo obljubile tudi članice Marijinih družb številnih drugih cerkva našega mesta. Pričakovati je tudi velike udeležbe od starih faranov sv. Vida.

Cudna postava. — Na Angliškem je prepovedano prodajati sveže ribe po 8. uri zvečer; lahko pa vedno kupite prekajene.

Dobra kupčija. — Kakor znano, je Amerika kupila Alasko za svoto \$7,200,000. Površina Alaske znaša 586,000 kvadratnih milj, torej je znala cena enega akra samo 2 centa. Do sedaj se je v Alaske že pridobilo samo raznih mineralij za več kot 700 milijonov dolarjev; to je bila v resnici dobra kupčija!

SPOMINI NA AMERIKO

Piše dr. Franc Trdan

Svet je skoraj popolnoma ravan, le tu pa tam se pokaže kaka komaj vidna vzpetina. Naša pot se vije preko nepreglednih, z ovsom, ržjo pšenico in koruzo posejanih poljan. Bolj proti severu zapadu pa so razsežni gozdovi, železniki, bakreni in premogovni rudniki. V tovarnah izdelujejo pohištvo, vozove, kočije, stavbniški les in lesno kašo za izdelovanje papirja. Na prvem mestu pa je avtomobilska industrija, posebno v mestu Detroitu, kamor bomo skoraj dospeli.

Slovenec je v Michiganu razmeroma veliko, zaposleni so v vseh industrijah. Največ jih je v Calumetu, kjer so bogati bakreni rudniki. Ukvarjajo se tudi s poljedelstvom, zato naša letišča na več krajih na slovenske farme.

Nad Detroitom je ležala silvo megljena tanci in opoldansko sonce je tako pripekalo, da je kar žgalo, ko smo se izvičili okrog zunanega kolodvora. Zgrešili smo namreč bili cestno Genovo, ki pa smo jo s pomočjo postrežljivih src kmalu našli. V prijaznem domu franciskana smo dobili vse, kar potrebuje od štirinorne vožnje izmučeni železice in od žgoče vročine izsušeno grlo. P. Avgustin je bil kakor svetopisemski Marta: ko nas je našel, je še celo zapregel svoj voz in nas popeljal v mesto in do prekrasne cerkve Male Cvetke.

Detroit je največje mesto v Michiganu in šteje nad en milijon prebivalcev, med njimi do dva tisoč Slovencev. Mesto je zaslovelo in jelo rasti pred dobrimi dvajseti leti, ko se je jela razvijati avtomobilska industrija. Zpni Henry Ford, največji izdelovatelj avtomobilov, je tedaj obljubljal po pet dolarjev dnevne plače in osemurni delavnik. To je vlečlo kot magnet. V "Fordovo mesto" so hiteli od vseh vetrov in vseh narodov delavci, rokodelci, obrtniki in trgovci. Zato je tudi Slovencev največ okrog Fordovih tovarn. Organizirani so versko in prosvetno. V župniji Sv. Janeza Vianjeja pastirujeta dva navdušena Slovence: župnik Avgustin Svete in njegov pomočnik Marcel Marinšek. Prosvetno in izobraževalno delo pa se razvija v odtodnem narodnem domu.

"Kdo pa je Father Coughlin?" sproži razgovor g. ravnatelj Slapšak, ki se je že v prvih treh tednih skoraj popolnoma poamerikanil: sosed John mu je poklonil pristno ameriško pipico, ki kar naprej posluje, g. sin Julij mu je poskrbel novo, po ameriškom kroju urezano obleko, da se je kar za dvajset let pomladil, sem pa govori, se nosi in stopa kakor pravi Amerikanec. "Ime Coughlin sem ponovno bral v dnevnem časopisu, ga slišal izgovarjati na cesti, na pikniku, v društvenih prostorih in v zasebnih razgovorih. Kdo je torej ta znani mož?"

"Father Coughlin," je po prijel besedo p. Avgustin, je poleg predsednika Roosevelta ena popularnih osebnosti po vsej Ameriki. Nadelo so mu tudi ime radio duhovnik. Izprva je bil menih bazilijanskega reda, ki so ga vpeljali v Ameriki zadnje leto svetovne vojske. Želja po socialnem udejstvovanju pa ga je izvabila v svet. Leta 1929. je postal svetni duhovnik in dobil v zapuščeni predmestju Detroitu na pol razsulo župno cerkev z dvaintridesetimi družinami. Danes, po preteku desetih let, pa šteje njegova občina do 30 milijonov duš, ki so raztresene po vseh Združenih državah. Pri tem ogromnem delu ga podpira 8 duhovnikov

in 150 laških pomočnikov. "To se pa sliši kakor bajka?" pripomni g. ravnatelj. "Pa ni bajka! Pa poslušajte, kako g. Coughlin sam pripoveduje: Kako sem prišel do tega mojega načrta, me vsi vprek poprašujejo? Popolnoma enostavno! Nekega dne se me je polasčala misel, da bi stalno najel radio za moje pridige. V Ameriki se namreč lahko vse vzame v najem: stanovanje, klavir, avto. Tudi radio postaja. Najel sem torej radio za štirideset minut in sem ves ta čas pridigal. Takoj drugi dan sem prejel do sto pisem od popolnoma neznanih ljudi, ki niso bili moji fani, prosili so me, da bi prihodnjo nedeljo zopet ob istem času po radiu govoril. Odgovoril sem jim, da tega ne morem storiti, ako me ne bodo denarno podprli, ker mi že najem radia za eno samo nedeljo grozi z denarnim polomom."

"In kaj se je potem zgodilo?" "Potem so pa sleherni dan prihajale v župnišče velike denarne vsote, ki so mi omogočale, da sem svoje radio pridige nadaljeval."

"Kaj ste pa v teh radio pridigah obravnavali?" "Vsakdanja življenjska vprašanja. Predvsem sem si prizadeval, da bi postal ljudem v vsakdanjih stiskah in potrebah moder vodnik. Pobijal sem socializem in njegove zmotne posledice, ki rušijo pravo kulturo, demoralizirajo ljudi in so veri sovražne. Pobijal pa sem tudi kapitalizem. Ameriški kapitalizem je popolnoma zastarel svetovni nazor. Takozvana prosperiteta se je morda mimogrede povrnila, toda to so povzročile le velike naročitve oboroževalne industrije. Te pa ne morejo dežele stalno ozdraviti. Noben narod ne more živeti od tega, da bi izdeloval orožje, s katerim bi drugega uničeval."

"Koliko pa je število Vaših radio poslušalcev?"

"Newyorški listi jih cenijo na 33 milijonov."

"In koliko so dohodki Vaše cerkve?"

"Moji poslušalci mi pošljejo sleherni leto do 600 tisoč dolarjev. Zase porabim le nezaten del tega denarja, vzdržujem pa 41 ali radio postaj, ki so s centralo v Detroitu porazdeljene po vsaj Ameriki."

"Katerim ljudskim slojem pa pripadajo Vaši poslušalci? Ali so morebiti sami katoličani?"

"Moji poslušalci pripadajo vsem ljudskim slojem od navadnega tovarniškega delavca do milijonarja. Med njimi je tudi mnogo protestantov, celo več kot polovica. V Združenih državah tvorijo katoličani le eno petino celokupnega prebivalstva. Na tisoče pisem prejmem iz vseh dežel. Mnogi me odklanjajo in me naravnost kritizirajo, toda vsi me prosijo, da naj čez 14 dni zopet govorim."

"Kako pa je danes s katoliškimi časopisjem?"

"Imamo šest tednikov, toda nobenega dnevnika. Dnevnik so vsi v rokah velikih trustov in žive od judovskega kapitala. Jaz sam pa izdajam tednik, ki ima nad en milijon naročnikov, imenuje se "Social Justice." Oglasov v listu načelno ne sprejemam."

"Ali priobčujete v tem listu tudi svoje pridige?"

"Včasih, toda le z dovoljenjem svojega škofa, ta jih mora prej prebrati in dati svoje odobrenje."

"Ali dobite poleg tega ogromnega dela še kaj prostega časa za spisovanje svojega programa?"

"Sleherno leto izdam dve

Alfred Nowak:
Pri zdravniku

Zdravnik: "Najprej bi rad vedel, kaj pijete."

Bolnik: "Predobrotni ste, g. doktor. Prosil bi vas torej za en konjak."

Zdravnik: "Ne razumete me prav. Vprašam vas le, ali veliko pijete?"

Bolnik: "Kakor vzamete, g. doktor. Po mojem mnenju pre malo, po ženinem spet preveč."

Zdravnik: "Ali vas večkrat hudo žejajo?"

Bolnik: "Ne, tako daleč pa sploh ne pride."

Zdravnik: "Mislim namreč, ali vas kdaj žejajo muči?"

Bolnik: "Ne, g. doktor, žejje se kvečjemu veselim."

Zdravnik: "In vaš tek?"

Bolnik: "Včasih ga imam, včasih ne."

Zdravnik: "No, in kdaj ga nimate?"

Bolnik: "Takoj po jedi, gospod doktor. Toda moje srce, joj, moje srce!"

Zdravnik: "Torej imate srčne težave? Kaj jim je vzrok?"

Bolnik: "Ribolov."

Zdravnik: "Ribolov? Šaj to je vendar zelo mirno opravilo."

Bolnik: "Seveda, samo dovoljenja nimam zanj."

Zdravnik: "No, da, to je že res, srčno napako imate. Toda z njo lahko učakate še osem deset let."

Bolnik: "In brez nje?"

Zdravnik: "Če hočete ozdraveti, morate popiti vsako jutro kozarec mlačne vode."

Bolnik: "Šaj jo že pijem, gospod doktor. Samo da ji moja žena pravi kava."

Zdravnik: "Če bi radi popolnoma ozdraveli, potem se morate alkohola čisto odpovedati."

Bolnik: "Mislim sem, da bi mi mogoče pomagala operacija. Povejte, g. doktor, ali je res, da majhni ljudje dalje žive kakor veliki?"

Zdravnik: "Seveda! Goliat je umrl prej kakor David."

Bolnik: "Če torej za to boleznijo umrem, bo vse to zdravljenje zastonj."

Zdravnik: "To pa ne. Plačati morate vsekako. Popolnoma ozdraveli boste le tedaj, če ne boste sploh nič več pili. Ali razumete?"

Bolnik: "Potlej sem pa neozdravljivo bolan, g. doktor." Inko,

Vsak katoliški Slovenec (Slovenka) bi moral(a) spadati k naši K. S. K. Jednoti!

knjigi. Zadnja je ravnokar izšla. Imenuje se: Socializem - antikristianizem."

Med takimi in podobnimi razgovori smo se približali cerkvi Male Cvetke. Cerkev je velikanska rotunda. Na pročelju se dviga visok stožast stolp s podobno Kristusa na križu, izklesano iz sivega granita. Podoba Križanega ima svojo posebno zgodovino. Kmalu po prihodu na župnijo je g. Coughlin postavil v bližini stare cerkve lesen križ, ki pa so mu ga veri sovražni framesoni podrli. Rev. Coughlin jim je v sveti jezi zaklical: Le malo potrpite! Postaviti vam hočem križ, ki mu tudi vaša zloba ne bo kos!

Tudi znotraj so cerkev bogato okrasili: stebri, oltarji in celo nekatere stene so iz ameriškega, švedskega in kararskega marmorja. In vendar je vse tako harmonično! Glavni oltar je v nekoliko vzvišeni sredini, da se vidi na vse strani. Mala Cvetka pa stoluje v stranski marmornati kapeli, ki gleda proti glavnemu oltarju. Premnoge zahvalne podobe pričajo o njeni izredni pripravi pred božjim prestolom. V obstranskih vežah pa prodajajo podobice, rožne vence, razglednice in podobne božjepotne spominke.

(Dalje prihodnjič.)

O slovenskem ljudskem šolstvu

V 26 slovenskih okrajih je skupno 860 ljudskih šol. Od teh je 837 državnih, 13 pa zasebnih. Ljubljana ima 4 zasebne šole, Maribor 2, po eno pa Celje, Gornji grad, Kamnik, Kočevje, Ljutomer, Novo mesto in Škofja Loka. Največ šol je v ljubljanski okolici, namreč 55. Vse osnovne šole imajo skupno 2702 oddelke, višje ljudske šole 1103 oddelke, skupnih oddelkov je 186, pomožnih razredov 31; skupno imajo ljudske šole v Sloveniji 4022 oddelkov. Otroških vrtcev je v Sloveniji 55 z 78 oddelki, zavetišč pa 17 s 24 oddelki.

Šol za manj nadarjene otroke je v Sloveniji 8 in 2 pripravljalna združena oddelka. Na teh šolah poučuje 16 učiteljev in 6 učiteljic, učenek je skupno 69, učencev pa 118, skupno 187, ki so razen 10 vsi iz Slovenije.

Vseh učiteljev v Sloveniji je 4154. V tem številu so vštete tudi učiteljice na zasebnih šolah, učiteljice ženskih ročnih del in otroške vrtarice. Med učiteljstvom je 2628 učiteljic, 1625 učiteljev in 29 šolskih nadzornikov. Razrednih učiteljev pa je med temi 3157, med katerimi so tudi razrednice zasebnih šol. V meščanskih šolah je zaposlenih 67 ljudskošolskih učiteljev, v šolskopravni službi 85, drugod pa 28. Učiteljice ženskih ročnih del je 67, otroških vrtaric 79, državnih veroučiteljev 24, predmetnih učiteljev je 35 in 10 pouka oproščenih upraviteljev.

V osnovnih šolah, to je v I., II., III. in IV. razredu je bilo lani 125,498 učencev, od teh 64,902 dečka in 60,596 deklice. V višji ljudski šoli pa je bilo skupno 49,381 učencev, od teh 23,331 dečkov in 26,050 deklice. Uspehi učencev na osnovni šoli so povprečno dobri.

O HRABREM BELO-KRANJCU

Kako je en sam Belokranjec v svetovni vojni zajel in v avstrijski tabor pripeljal celotno stotnijo italijanskih polen-tarjev se poroča sledeče:

Ta mož je bil Anton Grahek, pek v Črnomlju. V vojnem času so še mladega poklicali pod zastavo in je kot nezkušen novinec (rekrut) moral iti na zapadno bojišče. Nekega dne v južnih Tirolah je bil naš Tone poslan na privredovalno patroljo. Pri tem se je oddaljil od tovarišev in prišel pred nekakšno razpoko, odkoder se je slišalo zamolklo govorenje. Drišedši tik k odprtini je ves v strahu spoznal, da so notri Italijani. On je mislil zbežati, pa pri tem ga lahko opazijo in bilo bi po njem. Zato je pa fant malo s korajžjo, še več menda s strahom, s puško v roki skočil naprej in zavpil kar je le mogel: Roke kvišku! Italijani prestrašeni nad vpitjem in boječ se, da čaka od zunaj še cela kompanija Avstrijcev, so z rokami v zraku drug za drugim marširali ven. Tudi njihov signore capitano je lepo pohlevno "scampalavio."

Naš Tone jih je do prve strahotne pripeljal sam, zakar je bil seveda z vse sorte medaljami odlikovan, katera odlikovanja je pozneje dajal za kos komisa

sa

Srečni ljudje! — Domačini v Georgetown, Britanska Guajana, dobivajo od angleške vlade vsak teden po 36c za prežitek, hrano in stanovanje. S to podporo so zadovoljni ker je ondi vse poceni. Za 10c se lahko na dan preživlja družina 5 oseb.

MIHAJO PUPIN

PROFESOR ZA ELEKTROMECHANIKO NA COLUMBIA UNIVERZI V NEW YORKU

OD PASTIRJA DO IZUMITELJA

PREVEL PAVEL BREŽNIK

Tu je bilo baš pravnomočno za nekoga, ki išče samoto in čuti potrebo po mirnem razmišljanju. Nobeno valovanje voda in noben zračni dih ni motil njegovih sanj, če je sploh sanjal, kot sem jaz mislil. Napojil je bil svoje ovce in zaužil svojo skromno večerjo, že dolgo prej, preden je bila dnevna luč izginila za daljnim obzorjem banatskih planjav. Molč bližajoče se noči je vzbujal občutek, ki jih je mogla izraziti samo njegova ubrana piščal, in zdajci je izlil svojo dušo v melodijo, ki je gotovo ni zapiskal sencam praznega prostora. Občutil sem bil, da naj bi tresoč se glas sporočil skozi večerni molk pozdrav ljubezni dekletu, ki je morda neke sedela pod slamnato streho zaspanega Idvora, predla in mislila nanj. Pop se mi je približal ter mi dejal, da je riba gotova in da se bo slavnost takoj pričela. Odvrnil sem mu, da se je slavnost že pričela, in ga opozoril na nebeško melodijo. Dejal je: "Oj, to je Gabrijel, sin mojega sosedu Milutina. Začel je hoditi v idvorsko šolo, ko si ti zapustil Idvor, in že zdavnaj jo je končal. O sv. Mihaelu se bo poročil in to, kar čuješ sedaj, je njegova sefaldija (pesem vzdihov) po njegovi bodoči ženi, ki je tam v naši zaspani vasi." Ko mi je v šali namignil, da bi tudi jaz lahko sedaj užival sladkosti skromnega kmetijskega življenja, ako ne bi bil pred enajstimi leti Idvoru obrnil hrbta, sem mu odgovoril, da morda še ni prepozno, da popravim svojo napako. Pop me je silno začuden pogledal in me vprašal, ali sem morda zato dvakrat prebrodil Atlantik, da postanem idvorski ovčji pastir? Odgovoril nisem ničesar, toda vedel sem, da mi je Gabrijelova pesem odkrila nov svet, v katerem vprašanje: "Kaj je luč?" nikakor ni najpomembnejše. So še v človeškem življenju druga velika vprašanja, na katera je morda mogoče odgovoriti v Idvoru brez znanja Maxwellove teorije o elektriki. VI.

Studij na univerzi v Cambridgeu

Dolgo trajajoč boj, ki ne naha, mora slednjič uničiti slabotno telo. V krepki in zdravi naravi pa vzbujata boj uglaševanje na vedno višji ton, pri čemer lahko tudi najjačja struna počne. Moj boj se je sedaj, ko sem se na svojem vrtilu v Idvor vračal v Evropo, vršil neprestano že devet let, in zato so bile tudi moje strune silno napete. Živčno napetost radi pomenjanja notranjega ravnotežja je ugotovil pri meni moj angleški prijatelj v Luzernu, ko mi je najljubšo svetlobo, naj opustim raziskavanje alpskih lepote ter naj se podam v samoto svoje domače vasi, kajti drugače — kakor je mislil — vsi angeli varuhi ne bi bili v stanu, da zabranijo, da si ne bi zlomil tilnika. Dvomeščne počitnice v usvajajočem idvorskem zraku so bile zame pravi blagoslov. Glas mojih prenapetih strun se je znižal za nekaj oktav in niso več tako močno dozele pri vsakem zunanjem vtisku. Spoznal sem na primer, da lahko čakajo vojvodinski Srbi še dalje na svojo politično osvoboditev, katero sem zaupljivo pričakoval od tega, da se bodo postavili na ameriško

stališče. Spoznal sem pa tudi, da mnogim človeškim bitjem znanje modernih fizikalnih teorij za srečo ni neobhodno potrebno. V Idvoru ni bilo žive duše, ki bi kaj vedela o tem, in vendar je bila večina teh dobrih ljudi srečna, kot na primer Gabrijel, ki naj bi se poročil o sv. Mihaelu. Gabrijel ni dosti vedel, tako sem si dejal, toda njegovo skromno znanje je bilo zelo določeno. Vedel je, da ljubi dekle, s katerim se bo poročil, in vedel je tudi enako kot vsi vaščani, da ima njegovo življenje, ki bi sledilo življenju njegovih sefaldijskih prednikov, čisto določen smoter, ki ga je bilo lahko doseči. Jaz sem vedel več kot Gabrijel, toda moje znanje ni bilo tako določeno kot njegovo. Zdelo se mi je, da je moj življenjski smoter mnogo višji kot njegov, toda ali je bil tudi dosegljiv? In če je bil dosegljiv, ali je bil vreden boja? Dva meseca poprej si takega vprašanja niti v sanjah ne bi bil stavil, toda nanje sta me spravila Gabrijelova melodija in sanjavi idvorski zrak.

Moja mati je opazila, da se je v meni izvršila sprememba, toda ni se vznemirjala radi tega. Nisem več tako pogosto govoril o svojih načrtih za bodočnost in ni se mi več tako mudilo z odhodom v Cambridge. Z veseljem jesenskim časom so se že pričela ženitovanja v Banatu in plesalci kola, ki so se vrteli okoli veselih dud, so me mnogo bolj zanimali kot pred dvema mesecema, ko sem prišel v Idvor. Nekega večera me je moja mati spomnila dogodka, ki se je pripetilo, ko sem bil še majhen deček, in katerega sem se dobro spominjal. Dejala je nekako takole:

"Ali se še spominjaš, kako so nanovo pokrili s slamo Bukovalin mlin, ki ima visoko stožčasto streho?" — "Seveda se spominjam," sem odgovoril, ona pa je nadaljevala: "Bil si še zelo majhen, toda gotovo se spominjaš tudi svetle pločevinaste zvezde, ki so jo delavci postavili na vrh stožčaste strehe, ko so končali svoje delo. Idvorski otroci so menili, da je to prava zvezda z neba, saj se je tako lepo svetila, če je nanjo sijalo sonce. Nekega dne je pločevinasta zvezda izginila in ljudje so se čudili, kako je mogel kdo splezati po strmi in gladki strehi navzgor in odnesti zvezdo. Stari Ljubomir, ki te je imel tako rad in ti je delal veliko veselje s tem, da ti je siloval večje kožuhe, je bil prepričan, da si bil ti tisti, ki je to storil, in je predlagal, naj se opravi v cerkvi posebne molitve v zahvalo za tvojo čudovito rešitev. Kot veš, je imel stari Ljubomir prav. Jaz pa sem vedno varjela, da te je Bog ohranil za mnogo višje poslanstvo v življenju kot je poslanstvo mladega Gabrijela, ki mu menda zavidajo njegove sreče. Blagoslovljena Amerika te je naučila, kako je treba plezati na mnogo bolj strmo streho kot je streha Bukovalin mlina, in na nje vrhu kakor tudi po vsem potu navzgor boš našel marsikatero pravo nebeško zvezdo. Nisi več daleč od vrha in ne moreš se niti ustaviti niti vrniti kot takrat, ko si videl vrh Titlisa v daljavi pred seboj, a se čutil preutrujenega, da bi plezal

naprej. Gabrijelova čarobna piščal in njegova nežna sefaldija sta te spravili na misli, ki sedaj vsem rojijo po glavi: poročne slavnosti, plesanje kola in druge zabave, ki razveseljujejo idvorsko mladino v prijetnem jesenskem času. Sedaj sanjaš lene sanje mladosti, toda ko se vrneš v Cambridge, se boš zopet prebudil in boš spoznal, da so bile to le prijetne sanje, ki si jih imel v svojem prostem času v zaspanem Idvoru. Pravo življenje pa te čaka v Cambridgeu."

Priznal sem materi svojo slabost, a dejal sem, da je temu kriva tudi okolica. Skušal sem jo prepričati, da me je njena nežna ljubezen in neprestana skrb v teku tega poletja spreminila iz pogumnega mladeniča v nežno in pitano dete. Odgovorila mi je: "Kovča omehča jeklo, preden ga prekuje v verigo; ti si sedaj baš pripravljen za kovčaka v Cambridgeu."

Ko sem se iz sanjavega majhnega Idvora vrnil v Cambridge, se mi je marsikaj zdelo popolnoma dragačno kot pred dvema mesecema. Stvari, ki sem jih takrat v svoji mrlični naglici komaj opazil, so me navdajale sedaj z začudenjem. Starinska univerzitetna poslopja so mi vzbujala občudovanje. V njih sem videl toliko spomenikov starih tradicij angleške učenosti. Menil sem, da začenjam razumevati, kako je prišlo do tega, da je majhen narod na majhnem otoku v Severnem Atlantiku postal vodnik v svetovnem kraljestvu uma in da je tu stala zibel velike kulture. Ti prvi vtiski, ki so jih name napravili stari spomeniki, so se pa še pojačali, ko sem začel opazovati vsakdanje živahno življenje v Cambridgeu. Nepoučenemu opazovalcu so se dopoldnevi zdeli resni in tematični; vsakdo je nosil črn baret in črno haljo in vsakdo je delal na videz isto, namreč iskal neke vire učenosti in prosvete. Zdelo se mi je, da deluje razum v Cambridgeu dopoldne s polno paro, in radi tega je bilo tudi univerzitetno mesto v prvi polovici dneva silno resno in svečano. Toda kot bi se zgodil čudež, se je spremenil prizor, ko je odzvonilo poldan. Črne čepice in halje so izginile in namesto njih so odevale bele volnene hlače in živobarvani jopiči in čepice mlajše pa tudi nekatere starejše dijakke. Isti mladeniči, ki so dopoldne kot tematični menihi romali k čudežnim virom učenosti, so se zbirali popoldne k veselemu sprevodu, ki je hitel k prekipevaljočim virom sportnega odihla. Dopoldanski umstveni delavnosti je sledila v Cambridgeu popoldansko telesno vežbanje.

ZVONIK MIRU

Na vrhu najvišje evropske gore na Mont Blancu nameravajo postaviti "zvonik za mir." Iz tega zvonika naj bi vsak večer donelo uglašeno zvonjenje proti nebu. Zvonik naj bi se postavil blizu orjaškega Kristusovega kipa, ki so ga pred dvema letoma postavili v vasi Les Ouches med Chamonixom in St. Gervaisom. V podstavku tega Kristusovega kipa, ki je upodobljen kot knez miru, je vzdignjena kapelica, kamor vsako leto prihaja za mir molit stotine ljudi. Zvonik, ki je pokrenil misel Kristusovega kipa, je dal pobudo tudi za zvonik ter upa, da ga bodo do letošnje jeseni že lahko dogradili. Zvonik poziva francosko mladino, naj v namene tega mirovnega zvonika po vsej Franciji zbira star bakren denar, ki ni več v veljavi.

Vsi člani vaše družine bi morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izdajnik: Vlado Vreha

Izdajnik: Vlado Vreha

URADNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
5117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO
Vsi rokopiši in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do ponedeljka dopoldne za prihodnjega tedna.

Način plačila: 30.00
Za članstvo: 10.00
Za članstvo: 10.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the interest of the Order
Issued every Wednesday

OFFICE: 5117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO
Phone: BR 2020 3012

Terms of subscription: 30.00
For members yearly: 10.00
For nonmembers: 10.00
Foreign Countries: 10.00

ZDAJ PA NA DELO!

Kjerkoli in kadarkoli se vrši kaka posebna stvar, recimo kongresno zasedanje, javni shod, tabor, glavno zborovanje ali pa konvencija, in če se je na istih kaj dobrega ukrenilo in obni blagor ljudstva ali članstva, bo to gotovo blagodejno vplivalo na javnost, ki bo skušala te prireditve v lastno korist obratiti in izvrševati.

Tako lahko trdimo tudi o naši minuli konvenciji, vršči se pred enim mesecem v prijazni evelethski naselbini. Vsi konvenčni odbori so presojali razne točke za nova pravila v najboljšem mišljenju in nadi, da bodo iste koristile naši celokupni organizaciji. Nedostanke se je izboljšalo in popravilo, tako pa tuda uvedlo nove stvari, ki morejo Jednoti samo koristiti.

Kaj pa zdaj? Zda je dožnost v prvi vrsti vseh delegatov in tudi vseh gl. odbornikov, da stopijo v svojih krogih na delo. Kaj nam pomaga konvencija, če ni za sklepe iste nikakega zanimanja?

Drugo leto bo naša Jednota obhajala 45 letnico svojega obstanka; v ta namen bo zopet razpisana jubilejna kampanja, trajajoča nekaj mesecev. Do tedaj se bodo morda sedanje slabe delavske razmere že kaj izboljšale, da nam bo agitacijsko polje bolj odprto.

Je pa pri tem še nekaj drugega zelo važnega. Kaj nam pomaga na eni strani pridobivati novo članstvo, na drugi strani ga pa puščamo iz naših vrst; menimo namreč suspendirano članstvo? Pred vsem naj bi bila naša sveta naloga in dolžnost ohraniti vse naše sedanje članstvo pod Jednotino zastavo, osobito še mladino. Uradniki(ce) krajevnih društev naj bi takim članom vedno povdarjali veliko važnost zavarovanja pri Jednoti. Tako ima tudi članstvo gotovih razredov privilegij ali prednost, da dobi od svoje rezerve posojilo; samo treba je za isto prositi.

Torej pojdemo do bližajoče se Jednotine 45 letnice vsi na delo s tem, da ne bomo pripustili ni enega člana ali članice, da bi bila suspendirana. Na glavni letni seji v decembru pa naj društva izberejo in določijo dan tekoma prihodnjega leta za praznovanje Jednotinega 45 letnega jubileja.

Razne prireditve Jednotinih društev

15. septembra: Neke vrste "party" društva sv. Ane št. 139, La Salle, Ill.

25. septembra: 30 letnica društva sv. Ane št. 127, Waukegan, Ill.

1. oktobra: Veselica društva Marije Pomagaj št. 184 Brooklyn, N. Y. v Slov. Domu.

2. oktobra: 35 letnica društva Presv. Srca Jezusovega št. 70, St. Louis, Mo.

2. oktobra: Plesna zabava društva Marija Pomoč Kristjanov št. 165 West Allis, Wis. v Labor dvorani.

15. oktobra: Plesna zabava društva sv. Patrika št. 250, Girard, O. v Slov. Nar. Domu.

23. oktobra: Kartna zabava (Card party) društva sv. Genevefe št. 108 Joliet, Ill. v Slovenija dvorani.

23. novembra: 45 letnica dr. Marije Device št. 50, Pittsburgh, Pa.

Ostala društva, ki imajo to sezono tudi kakšno prireditev na programu, naj nam izvolijo to naznaniti.—Uredništvo.

Spomini na našo minulo konvencijo

Cleveland, (Newburg) Ohio —Dasiravno je poteklo za več tednov odkar je XIX. konvencija naše Jednote končana, mi prihajajo še vedno v spomin veseli dogodki za časa konvencije na Evelethu, Minn., in pa na ondote prijazne rojake. Povsod so bili rojaki veseli in navdušeni, dasiravno jih tudi cndi tare neljuba depresija.

Naj mi bo dovoljeno, da se v imeu delegatov, ki smo bili skupaj na stanovanju pri Mrs. Gornik najlepše zahvalim za prijazenost Vam in Vašim hč-

Pobuda. Moč je bil trden, močan kakor hrast, star 30 let. Mala sapica je zapihala, in ni ga več med nami. Zapuša žalujočo soprogo in dva mala otročka.

Tvoj prijatelj, sorodnik ali ga lahko ti pridobiš? Pa sosed je tudi še mlad in močan, pa še ni pri društvu. Lahko se mu prigradi taka neseča kakor zgoraj omenjenemu? Gotovo boš vesel, da si storil dobro delo. Vsako dobro delo pa bo plačljivo če ne na tem svetu, gotovo pa v večnosti.

H koncu pošiljam tem potom najlepše pozdrave vsem delegatom in delegatinjam minule konvencije z željo, da se še vidimo. Pozdravljam pa tudi vse članstvo naše matere K. S. K. Jednote. Bodite prepričani, da ste pri najboljšem društvu, če ste pri društvu spadajočem h K. S. K. Jednoti.

Jakob Resnik,
bivši delegat dr. št. 63.

Imenitno je bilo!

Chicago, Ill.—Številnim izjavam delegatov minule konvencije se moram tudi jaz pridružiti, da se je ista vršila v najlepšem redu in da se je delegacija medsebojno dobro razumela. Res imenitno je bilo! Tako lepe konvencije naša Jednota še ne pomni. Če pa ni bilo morda vsem ustrezno, pa ni čuda, saj še sam ljubim Bog ne more vsem ustreči.

Za postrežljivost in prijaznost se moram zahvaliti rojaku Frank Lenichu in njegovi soprog; tam smo se vedno shajali vsi Ložanje, saj v Minnesoti jih je dosti od nas doma. Vse skupaj lepo pozdravljamo in vam kličemo: Živeli! Rečeno mi je bilo, da sem nekdo enega razžalil. Ne vem čemu? Pa naj mi blagohotno odpusti, če je bilo res tako!

S konvencije smo se z vlakom vrnili ob 3. popoldne ono nedeljo; v Duluth smo dospeli ob 6., kjer je bilo treba dve uri čakati na drugi vlak. Tam smo zopet zagledali našo box karo s preostalimi zaboji Monarih piva. Seveda ta dobra kapljica je nas zopet razveselila, da smo začeli prepevati razne slovenske pesmi kakor na vožnji na konvencijo. Celo kurjač in strojevodja sta bila z nami vred likof konvencije, pa sta potem pozabila vstaviti vlak v Waukeganu da bi nekaj delegatov izstopilo, skoro 4 milj sta morala potem z vlakom nazaj. Imeli smo še eno smolo na povratni vožnji. Neki delegat iz Michigana je izgubil svojo denarnico in vožnji tikit. Pa sva šla na nasvet br. Zalarja jaz in ena delegatinja od enega do drugega, da sva za onega delegata nabrala \$71.15. Lepa hvala tudi v mojem imenu vsem darovalcem in Miss Lokar in Mrs.

Prav lepa hvala tudi Mr. in Mrs. Frank Jenko iz Chisholma za vso prijaznost; le škoda, da sem imel tako malo časa biti v Vaši veseli družbi! K Vam bi še želel priti.

Da so rojaki na železnem okrožju Minnesote dobri in verni dokazuje dejstvo, ker imajo skoro v vsakem mestu slovensko cerkev. Tako sem tudi v vsaki hiši, kjer sem bil videl Glasilo K. S. K. Jednote in Amer. Slovenca. Bog živi vse te dobre rojake v Minnesoti Mi pa, kateri smo videli ondi toliko lepega (nebroj krasnih jezer) pa povejmo to še drugim rojakom širom Amerike. To lahko tudi storimo na način, da pridno dopisujemo v naše Glasilo. Naš sobrat urednik je v samo enem mestu, zato ne more vedeti, kaj se po drugih naselbinah godi. Čim več bodo naši Jednotarji dopisovali v Glasilo, tem bolj bo zanimivo in rajši ga bodo čitali.

Vsem delegatom in delegatinjam pa priporočam, da delujemo s podvojeno močjo za večjo, boljšo in močnejšo K. S. K. Jednoto. Naše geslo naj bo: Moji otroci, ožji sorodniki, moji prijatelji, moji sosedi in moji domačini, vsi morajo biti tudi člani prve in najstarejše slov. podporne organizacije v Ameriki—K. S. K. Jednote! Ako še niso, povejmo jim, da je naša Jednota prva katoliška in najboljša podporna organizacija v Ameriki; zato je pa prav in umestno, da vedno agitiramo zanjo. Danes ko to pišem leži na mrtvaškem odru rojak Adolf

Prazen.

Zda vas pa vse skupaj lepo pozdravljam in vam kličem: Na svidenje na prihodnji konvenciji v našem Chicagu. Takrat boste pa imeli 12% Monarchovo pivo na razpolago.

John Kochevar,
2215 W. 23 St.
bivši delegat dr. št. 1

Iz solnčne Colorade
(Spomini na minulo konvencijo)

Crested Butte, Colo. — V resnici je solnce sijalo 10. avgusta ko sem odhajal na našo konvencijo v Evelethu. Ko je bilo treba v mestu Salida, Colo. premeniti vlak, je dospela tja brzojavka, da je neda-leč deževni naliv ondesel in pokvaril železniško progo, 8 čevljev na globoko in 60 čevljev na dolgo. Radi tega smo morali tukaj čakati celih 10 ur dokler niso pokvarjene proge popravili. To je bilo vzrok, da mi je vzel od doma do Pueblo celih 23 ur, ali nekaj več kakor od Puebla do Chicaga.

Seveda v Pueblo sem se setal z vsemi ondrotnimi delegati in delegatinjami, pa smo si uredili naše vožne listke in ob 10. dopoldne odrinili proti Denverju. Ta pot je bila tako kratka, da skoro ni bilo dosti časa za naše pomenke. Ob 1. uri popoldne smo bili že v Denverju, kjer smo imeli nekaj ur odmora da smo se lahko s popotnico preskrbeli za bolj dolgo vožnjo proti Chicagu. Vlak "Zephyr" z vsemi našimi coloradskimi delegati je odpeljal ob 4:30 pop.

Vožnja je bila tako kratkočasna, da je čas kar prehitro potekel; kmalu smo morali izstopiti na postaji v Chicagu, kjer nas je že čakal naš sobrat John Germ, da nas vzame seboj v Joliet, kjer je glavni urad naše Jednote. Jaz sem si sedanj ali stari Jednotin dom, ki se ravno sedaj gradi. Ta bo pač odgovarjal svojemu namenu ko bo dovršen ker je na lepem samotnem zračnem prostoru; na tak krasen glavni urad bo gotovo lahko naša Jednota ponosna in vse njeno članstvo ker bo delal vsem čast.

Vsled premalo časa si nisimo mogli ogledati še ostalega dela mesta Joliet, kajti treba se je bilo vrniti nazaj v Chicago, da ne zamudimo posebnega konvenčnega vlaka ob 4. uri popoldne v soboto dne 13. avgusta. To vam je bilo na Northwestern postaji pozdravov in seganja v roke med

številno množico naše številne delegacije iz raznih držav!

Vlak jo je hitro pihal proti severu pa se je tudi parkrat ustavil. Te vožnje ne pozabim nikdar; bili smo kakor ena družina vse navdušeno in veselo; tudi marsikako pesem smo zapeli, nekaterih imed teh jaz prej še nisem nikdar slišal. Kar se tiče petja gre vsa čast gđ. Lokarjevi in br. Frank Lokarju iz Pittsburgha, potem delegatu Jos. Kralju iz Pueblo in del. Tonetu Kaplanu iz Leadville in drugim, ker to je bil v resnici pravi konvenčni koncert na vlaku. Zaključek tega koncerta je bila plesna zabava v posebnem vagonu od spredaj kjer je naš znani coloradski mojster John Germ zaigral poskočnih in tudi zapel nekaj lepih; tedaj je začelo vse plesati, zavrtel se je celo naš glavni tajnik br. Zalar, samo plesišče je bilo malo preozko! Žejnemu ni bilo treba biti nikomur, ker je delegat John Kochevar iz Chicaga, zastopnik znane Monarch pivo-varne pridno odpiral steklenice tega izbornega piva.

Na Eveleth smo dospeli z 2 uro zamudo drugi dan ob 9. dopoldne. Tam nas je čakala že ogromna množica ljudstva in nas vse prav lepo sprejela, nakar nas je evelethska šolska godba spremlila v mestni avditorij kjer smo oddali naše poverilne listine in smo bili zatem deležni finega brezplačnega zajtrka.

Vsa delegacija se je udeležila sv. maše ob 11:30 v domači slovenski cerkvi.

Popoldne, se je vršil v mestnem parku 2 milje od Eveletha velik piknik: Tam smo se lahko okrepčali s slavnostno minnesotsko "bujo." Ondi so nam brhke naše Slovenke tako fino stregle da smo skoraj pozabili iti nazaj v mesto. Tudi žejnemu ni bilo treba biti nikomur, ker je bilo ondi dosti Hammogeva jecmenovca; čul sem, da se ga je isti dan stočilo 45 sodčkov!

Drugi dan smo pa začeli s konvenčnim delom. Menda mi ni treba vsega bolj podrobno opisovati, saj ste o tem že čitali v našem Glasilu.

V sredo, dne 17. nam je trgovska zbornica priredila izlet v avtih po želez. okrožju. Na Hibbingu smo videli največji odprt železni rudnik na svetu, potem krasne šole in druga javna poslopja; vrnili smo se nazaj čez Gilbert, da se udeležimo konvenčnega banketa, katerega se je udeležilo okrog 700 oseb.

Drugi dan je bilo po zborovanju ogromna konvenčna parada, v isti je bilo 17 flot in 10 godb, ljudstva pa nad 15,000. Take parade naša Jednota na kaki konvenciji še ni nikdar doživela! Vsa čast onim, ki so v tej paradi nastopili in ki

so isto aranžirali! Jaz kaj tako imenitnega v obliki parade še nisem videl. Da, Minnesota ima tudi fine mlade muzikante ali izborne šolake in druge godbe.

Čast in priznanje tej mladini tudi zato, ker se ne sramuje svojega materinega jezika. Govorijo ti dečki in deklice tako, kakor bi bili rojeni v Sloveniji; jaz sem se na Evelethu tako počutil, kakor bi bil v stari domovini. Prav bi bilo, da bi se naša mladina za svojo narodnost enako tudi po drugih državah zanimala.

Zadnji dan zborovanja je bila sobota in sicer od zjutraj 8:30 do 11:30 zvečer. Delovalo se je oni teden v praven bratskem duhu in v korist Jednote tako, da bo vsako društvo gotovo zadovoljno z novimi Jednotinimi pravili, ki stopijo 1. januarja v veljavo.

Na nedeljo 21. avgusta, ob 3. popoldne, smo se zopet zbrali na postaji na Evelethu kjer nas je čakal posebni vlak. Na stotine in stotine ljudstva nas je sprejelo in tam so nam zapeli v slovo še nekaj lepih pesmi. Vsem Evelethanom najlepša zahvala in priznanje za vso gostoljubnost. Nikdar vas ne pozabimo!

Vožnja iz Eveletha proti Chicagu je bila zopet zelo prijetna in vesela. Noč nam je kar naenkrat prešla da smo se drugo jutro nahajali na chikaški postaji od tam smo se pa vsak proti svoji strani napotili domov. Naj še omenim, da sem tudi obiskal mojo prijateljico Zorko Sodač in njene hčerke, ki se je ravno pred nekaj tedni vrnila z obiska iz stare domovine. Povedala mi je marsikaj zanimivega kako se imajo naši ljudje sedaj v svobodni Jugoslaviji. Hvala ji za gostoljubnost. Hvala tudi mojemu tovaršu br. Matt Slana Sr., s katerim sva tekom konvencije skupaj sedela in tako skupno delovala. Brat Slana je lahko ponosen na svojega sina, ki je bil soglasno izvoljen za gl. blagajnika naše Jednote.

Dne 23. avgusta ob 5. popoldne smo sedli na zapadni ekspresni vlak "Zephyr" in dospeli drugo jutro ob 8:30 v Denver. Tudi tukaj smo se malo zamudili, kajti naš novi, ali 6. gl. podpredsednik br. George Pavlakovich nas je vzel na svoj dom in nas dobro pogostil, njegov sin nas je pa z avtom vozil, kamor smo hoteli. Mislili smo obiskati še rojaka Znidaršiča, pa ni bilo več časa, ker naš vlak je bil določen za odhod ob 3. popoldne. Zatorej lepa hvala br. G. Pavlakovichu za vso naklonjenost in gostoljubnost; zaeno mu želim največ uspeha v njegovem novem uradu.

Potem se je pa nadaljevalo pot zopet proti Pueblo. Tu sem se že vse bolj domačega počutil, seveda še ves utrujen. Tukaj sem obiskal moje prijatelje John Jeršina in Louisa Mihelicha ter še veliko drugih znancev, nazadnje nas je pa še rojak Jos. Krall zapeljal v neko pivovarno, kjer je on zaposlen. Tam sem videl kako se pivo vari in pripravljalo, pa tudi, kako se iz velike posode pije baš natočeno iz veli-

kanske kadi.

Na postajo sem moral iti ob 11:15 popol., kje sem se poslovil od svojih tovaršev delegatov. V Gunnison, Colo., sem dospel 26. avg., zjutraj, kjer so me že čakali z avtom moja soproga, hčerka in sin Edward. Dospevši domov sem zvedel žalostno novico o nesreči 23letnega Antona Sporčiča, ki ga je v premogovniku zasulo. Pogreb se je vršil 29. avgusta. Naj v miru počiva, ostalim pa naše iskreno sozlagje.

Naj še omenim, ko sem prišel domov, sem prejel pismo od moje matere iz domovine, da jo je obiskala moja prijateljica Mrs. Mary Fritzel z Mrs. Kerzon in Mrs. Mary Klun, za kar naj velja vsem mojim zahvala. Vsem želim srečen povratek v Ameriko.

K sklepu pošiljam iz naše solnčne Colorade vsem delegatom in delegatinjam XIX. konvencije in vsem zopetnim in novim gl. uradnikom KSKJ. Iskrene sobratske pozdrave in da bi res z združenimi močmi delovali v korist naše drage Jednote.

Filip Yaklich,
bivši delegat dr. št. 55

Spomini na minulo konvencijo. Zahvala

Chicago, Ill.—Tudi jaz bi bi rada nekoliko omenila kako smo se imeli na naši zadnji konvenciji na Evelethu, Minn.; saj sem bila delegatinja društva št. 211. Reči moram, da izvršno. Vse mesto je bilo v praznični obleki okrašeno in naši ondtni Jednotarji so nas nad vse lepo sprejeli in nam z vsem dobro postregli kar so le mogli; zato je splošna sodb vse naše minule delegacije, da bolj slovesnega sprejema in boljše postrežbe ter vljudnosti bi ne mogli pričakovati. Velika čast je bila konvenčna parada s številnimi krasnimi flotami; imeniten je bil banket delegaciji v počast; vsi smo se počutili kakor doma, posebno pa še jaz, ker sem pred 20 leti tudi na Evelethu živela.

Po zaključku konvencije se je večina delegatov napotila domov, nekateri smo pa še ostali v Minnesoti kjer imamo svoje in stare znance. Jaz na primer in moj mož sva se še nekaj dni ondi mudila da sem obiskala svoje brate in sestre ter druge sorodnike. Torej se na tem mestu lepo zahvaljujem moji sestri Mrs. Jerome in njenemu soprogu za tako lepo postrežbo tekom najunega bivanja pri njih. Ponovna ti hvala draga mi Reza in Dominik. Hvala tudi Mr. in Mrs. Zakrajšek (tudi moji sestri) potem bratu Antonu in Jožetu ter soprogam za tako lep sprejem in postrežbo ter njenemu sinu in njegovi soprog; za vožnjo z avtom. Dalje hvala vsem našim prijateljem in prijateljicam, ki so naju kar najlepše sprejeli in nama stregli; res nisva mislila, da imava ondi še toliko dobrih prijateljev. Dalje hvala podr. št. 19 SZZ. za poklonjeno košarico rož. Hvala vsem ženam in dekletom in vsem društvom ki so toliko žrtvovali za našo

(Dalje na 6. strani)

FLOTA MESTA EVELETH V KONVENČNI PARADI

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dan 2. aprila, 1894. Zahorparama v Jolietu, Ill. dan 12. januara, 1894.

OLAVNI URAD: 509 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon: v glavnom uredu: Joliet 2104; stanovanje gl. tajnika: 9448

Solventnost: 114715

Od ustanovitve do 30. junija 1933 skupno izplaćana podpora \$6,806,710

OLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predstojnik: FRANK GEMMA, 408-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredstojnik: JOHN GEMMA, 517 East O St., Pueblo, Colo.

Drugi podpredstojnik: MATEJ PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Treći podpredstojnik: JOSEPH LEBERMAN, 194-22nd St., N. W., Herberton, O.

Četvrti podpredstojnik: GEORGE HEDANOVICH, Sr., Box 701, Soudan, Minn.

Glavni tajnik: JOSEPH ZALAR, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomoćni tajnik: LOUIS EISENBERG, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Glavni blagajnik: MATT P. GLANA, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Dubovski vodja: RT. REV. J. J. OMAN, 2647 E. 50 St., Cleveland, Ohio.

Vrhovni skrbnik: DR. M. P. OMAN, 4411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

Predsjednik: GEORGE J. BRINCE, 718 Jones St., Brooklyn, Minn.

I. nadzornik: LOUISE LAKOVICH, 9377 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

II. nadzornik: FRANK LOKAR, 4517 Colorado St., Pittsburgh, Pa.

III. nadzornik: FRANK FRANCHI, 2170 So. 81st St., West Allis, Wis.

IV. nadzornik: MARY BOCHNER, 2191 Miller Ave., Cleveland, O.

FINANSONI ODBOR:

FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.

MARTIN SHUKLE, 511 Avenue A, Eveleth, Minn.

RUDOLPH O. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkesburg, Pa.

POROTNI ODBOR:

JOHN DECMAN, 1102 Jancy St., Pittsburgh, Pa.

AGNES GORISKE, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUBE, 1101 E. 6th St., Pueblo, Colo.

GEORGE PANCHUR, R. F. D. 4, Chardon, O.

WILLIAM F. KOMPARE, 2908 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 5117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne račune, tiskanje se Jednoti, naj se pošiljajo na

glavna tajnika JOSEPA ZALARA, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill. dopise,

društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na GLASILO K. S.

K. S. K. JEDNOTE, 5117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

KDOR JE ČLOVESKI, MOLI.

Pred nekaj tedni se je nekdo, ki se ima za strašno "kunjstnega" in pametnega in ki hoče biti nekaj vodja slovenskih ateistov v Ameriki širokoustil o molitvi. Ta človek zelo rad govori in piše o verskih vprašanjih, o katerih pa, kakor je videti iz njegovih klobasanj, zelo malo ve.

Torej ta siromak je pisal o molitvi in se samega sebe smejal, ko je trdil, da on in njegovi pristaši ne molijo, pa so na istem kot mi, ki molimo. To me spominja na zgodbo, ki jo je povedal Jezus in jo je zabeležil sv. Luka Evang. v 12. poglavju. Jezus pravi:

"Nekemu bogatemu človeku je polje dobro obrodilo. In premišljal je sam pri sebi: 'Ka naj počnem, ko nimam kam spraviti svojih pridelkov?' In rekel je: 'Tole bom storil: Podrli bom svoje žitnice ter postavil večje in tam bom spravil vse svoje pridelke in blago.' (Ta človek tudi ni molil pa mu je zemlja dobro obrodila in je bil bogat—dokler je bil. "In rekel bom svoji duši: Duša veliko blaga imaš spravljeneja za veliko let; počivaj, jej, pij in bodi dobre volje!'" Toda Bog mu je rekel: "Neumnež, to noč bodo tvojo dušo tirjali od tebe..."

Tako tudi Ti neumnež! Danes in morda še jutri boš, še lahko naprej gobeždal in se rogal molitvi, ki je pogovor z Bogom. Toda prišel bo tudi zate dan, ali morda noč, in kako strašno bo tista noč, ker bodo dušo od tebe tirjali. Da, tudi od Tebe bodo morda prav kmalu tirjali tisto tvojo dušo, na katero si že davno pozabil, — pardon, rad bi pozabil nanjo, toda se ne da. Ti me spominjaš na gostilničarja, ki se je rogal zvečer pametnemu popotniku, ki je molil predno se je vlegel k počitku. "Kaj si tako nespameten, da moliš? Saj ni Boga," tako se je rogal in postavljaj. Ponoči pa hipno prebudi vse skupaj vpitje in ropot. Kaj je? Sosedov hlev, ki stoji tik poleg gostilničarjevega, gori. Na pol obločen drvi ven gostilničar in ko vidi, da je vsa človeška pomoč zastoj, začne na glas klicati Boga na pomoč in sv. Florijana, naj obvaruje njegovo imetje.

O, kadar voda teče komu v grlo, kadar smrt drži brezbožnika za grlo in se bliža sodba, takrat ni nobenega zasmehovalca Boga in molitve. William James, znani psiholog, je rekel: "Molimo zato, ker smo ljudje, ker si sploh pomagati ne moremo, da bi ne molili." Zato pa tudi vsi ljudje, dokler so človeški, molijo. Molitev popuste takrat, ko posurovijo. Živina in zverina ne molijo. Človek pa, dokler je človeški, spozna, kako popolnoma je odvisen od Boga svojega Stvarnika.

Toda pojdemo malo nazaj k besedam širokoustneža, ki ne molijo. Ali je res, da ste toliko uspešni, kot mi, ki verujemo in molimo? Zakaj pa je v vaših vrstah najmanj dvakrat toliko samomorov, kot pa v vrstah vernih ljudi? Zato, ker ne molite. Vera je človeku v tolažbo in oporo ko nastopijo težki dnevi, kateri pridejo tudi nad vas. Zakaj se pa največji suroveži na svetu dobijo ravno med ruskimi, španskimi in mehikanskimi brezbožniki, ki izvršujejo nad svojimi žrtvami najostudnejše zverinski čine? Zato ker so izgubili to, kar človeka omiljuje in ga dela človeka, — molitev in vero. Zakaj je pa danes tako slabo na svetu, da milijoni stradajo, nekateri pa imajo vsega brez meje in kraja? Zato, ker je svet splošno pozabil na Njega, ki nas je ućil, "Takole molite: 'Oče naš, kateri si v nebesih...'". Ko človek opusti molitev in Boga, je pustil to, kar ga dela človeka.

Ako bi ljudje dandanes bolj splošno molili: "Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpustamo..." bi se ne bilo treba narodom kosati, kateri bo napravil večje in strašnejše ter bolj uničujoče stroje in pline za vojsko, za moritve; to je tudi uspeh, kaj ne?

Da, človek ima to že v naravi, da molijo. Zato je rekel sv. Avgustin: "Naredil si nas zase, o Bog, in naša srca ne mirujejo, dokler ne počivajo v Tebi." Vi odpadniki sami ste jasen dokaz z vašim obnašanjem, da je to resnica. Zakaj nikdar ne mirujete in dan na dan ponavljate vaše stokrat in tisočkrat pogrete trditve, da Boga ni in ni treba moliti? Povejte zakaj? Saj si ne drznete, vem, da si ne drznete, zato moram povedati jaz, *zato ne mirujete, zato ponavljate in kričite venomer, ker skušate preopiti glas svoje vesti, katere vam jasno govori, da je Bog, da je sodba, da je večnost, katere bo taka kakoršno smo si sami napravili v tem življenju.*

Kristus, naš Zveličar, je molil, pogosto je molil in je tudi drugim priporočal moliti; rekel je: "Čujte in molite." Na drugem kraju pravi: "Molite vedno." To se pravi, vsak dan moliti. Sv. pismo nam daje našeto slučajev, ko je molitev pomagala: Deset gobavcev je molilo in prosilo Jezusa, in ozdravljeni so bili hipno. Slepi siromak je sedel poleg pota in klical:

"Jezus, sin Davidov, usmili se me." Jezus ga je uslišal, spregledal je. In še drugi.

Kratkoma, Jezus pravi, da moramo moliti. Odpadniki pravijo, da ni treba moliti. Katerega bomo ubogali? Jezus je molil, apostoli so molili, vsi narodi na svetu so molili (četudi ne vsi pravega Boga, toda molili so, ker je v človeški naravi, da moli človek). Milijoni in stot milijoni molijo, odpadniki pa ne molijo. Katere bomo posnemali? Dokler je človek to kar je in hoče ostati človek, bo tudi molil. Mi Slovenci pa imamo še poseben vzrok da molimo in prosimo Boga, da razsvetli naše odpadle brate in sestre, da spoznajo, da je človek zato na svetu, da služi Bogu in se s tem zveliča. Brez molitve za človeka, ki je prišel k pameti, ni zveličanja.

Father Oman, duhovni vodja KSKJ.

IZ URADA GL. TAJNIKA

IZPLAČANA CENTRALNA BOLNIŠKA PODPORA MESECA

AVGUSTA 1933

Dt. Cert.	Ime	Vaota
4	3970 Marion Stepan	20.00
11	10738 Anton Vesel	22.00
16	8000 John Stepec	29.00
20	31938 Mike Perlich	33.00
20	27254 Andrew Lenatz	62.00
20	23448 Ciril Ramuscak	28.00
20	1221 Frank Smaltz	9.33
20	13698 Anna Jelich	19.00
20	1208 John Majerle	11.33
25	35552 Joseph Schmuck	24.00
25	C1269 James Mohoric	11.66
25	29420 James Eterovic	37.00
25	28791 Stephen Markolia	8.00
25	4858 Frank Merhar	35.00
25	2887 Frank Globokar	11.66
25	D1225 John Smerke	22.66
25	12831 Frank Kmet	14.00
25	15588 John Louisin	14.00
25	D338 Martin Papaz	10.00
25	4487 Anton Lovrin	38.00
25	9459 Anton Osredkar	16.00
32	6596 John Kochevar	28.00
32	1729 Peter Verhovnik	11.33
32	15969 Johanna Logar	34.00
46	10817 Josephine Konchan	20.00
52	31732 Joseph Flajs	22.00
52	D1032 Emily Mervar	10.00
52	D151 Imelda Stergar	35.00
52	30887 John Markovich	70.00
52	2803 Martin Urajar	17.50
55	D2230 Louise Schupback	15.00
56	16690 Dorothy Harlan	12.00
56	35039 Anton Mehle Jr.	30.00
56	12777 Frances Tull	31.00
56	1484 Albert Bezic	44.00
56	25452 John Zeleznikar	31.00
56	12105 Mary Rutkey	15.50
56	25749 Joseph Bozic	31.00
56	12983 Anna Mamich	25.00
56	3050 Frank Sadar	12.00
56	18565 Matt Durst	27.00
56	8634 Apolonia Mehle	20.00
60	3753 Ignatz Vidmar	19.00
65	17390 Agnes Selan	15.00
83	7837 Anton Skubitz	32.00
84	D697 Steve Racki	14.00
84	2188 Peter Skonjia	13.33
85	11217 Mary Ciula	5.00
85	3070 Matilda Vinovich	5.00
85	1995 Amelia Mramor	5.00
89	12184 Josephine Todeschi	35.00
93	F50 Rose Le Doux	20.00
108	17169 Rose H. Dernalc	20.00
108	3092 Mary Bolte	20.00
113	15804 Anna Babich	5.00
113	31986 Matilda Bohte	15.00
113	D4356 Anna Brozovich	15.00
119	12915 Jennie Dernalc	27.13
123	14318 Mary Luko	14.00
123	15689 Stephanie Timko	20.00
124	5877 Mary Paur	18.00
130	D2127 Frank F. Kaisher	11.00
131	29210 Frank Sekula	28.00
131	2305 Matt Turk	23.00
131	5260 Frank Anzelc	9.33
132	15300 Louis Bresnikar	17.00
132	7395 Lucas Oplonik	10.00
132	11456 Lucy Demshar	14.50
132	9344 Anton Kosir	11.50
134	33937 Mary Konovsek	5.00
156	34202 Frances Matetich	35.00
156	8147 Mary Klanchnik	8.66
156	D329 Caroline Baraga	14.00
156	8609 Mary Sushnik	28.00
156	10403 Angela Mehle	14.00
156	11329 Angela Kerze	9.33
158	8021 George Majnarich	14.50
161	17360 Angela Verbach	29.00
161	16638 Frances Gausch	10.00
162	8751 Mary Hovevar	10.71
162	32838 Jennie Cesnovar	17.13
162	C2135 Julia Medved	26.00
162	8067 Anna Blatnik	17.84
162	8583 Mary Sodnikar	9.63
162	9557 Mary Oster	16.42
162	952 Mary Grdina	8.55
162	8046 Rose Cerkvenik	13.00
164	8097 Gertrude Korelc	18.50
164	9346 Mary Kausek	21.50
164	9280 Katherine Loushin	22.00
164	13577 Helen Rebrovich	33.00
164	17265 Julia Maccek	15.00
168	13579 Julia Donchetz	20.00
169	32094 Ann Sirmole	20.99
169	C1595 John Vynjak	40.00
169	D3342 Rudolph Kastelic	12.00
169	15733 Pauline Mauser	20.00
169	16030 Olga Bencic	14.00
169	32277 Frank Bubnich	30.00
169	608 Mary Simenc	10.00
169	208 Antonia Hren	17.50
169	914 Anton Zalar	26.00
169	5408 Mike Azlin	17.00
169	5408 Mary Loskovec	30.00
169	D2736 Mary Formich	17.50
169	23721 Frank Petrovic	35.00
169	12632 Mary Perme	21.00
169	25381 Anton Plut	12.00
171	2888 Mary Chernich	23.50
171	2338 John Movern	13.33
172	2323 Theresa Tagliaferro	5.00
172	15124 Mary Jesenovica	15.00
172	C2185 Angela Zalar	9.33
172	10121 Mary Cimperman	28.00
172	24099 John Cimperman	28.00
172	508 Mary Jesen	11.00
173	10732 Marie Petershak	31.00
173	17892 Louise Staut	31.00
173	14794 Margaret Udovich	31.00
173	16238 Maria Selesnik	23.00
176	9683 Anna Udovich	8.66

Skupaj 53,060.62

Josip Zalar, gl. tajnik.

(Nadaljevanje s 4. strani)

konvencijo, za lep sprejem in postrežbo. Jaz mislim, da je vsak delegat in delegatinja odnesel najboljše vtise in trajen spomin na to Evelethsko konvencijo in na mesto Eveleth. Sprejmite torej naše najlepše pozdrave. Novoizvoljenemu gl. predsedniku br. Gernu pa iskreno čestitam, kar je dosegel to izredno čast in tako važen urad. Ponosna sem nanj, saj je moj domačin; oba sva iz ene fare. Tako čestitam tudi vsem ostalim starim gl. odbornikom k zopetni izvolitvi in seveda tudi sem novim.

Mary Anzelc, delegatinja in tajn. dr. št. 211

(Nadaljevanje s 1. strani)

nela slovenska pesem po Clevelandu.

Odrasli pevski zbori, kako lepo bi bilo, če bi se udeležili korporativno tega koncerta! Saj od tu bo vendar naraščaj za odrasle zbere. Zbori, ki se bi udeležili korporativno, naj to sporočijo tajnici Miss Trakdaj imajo koncert, da bomo njih koncert pripravili.

Trgovci izobraženci, kot na primer zdravniki, advokati, councilmani, upamo da bomo vas vse videli na tem koncertu. Vstopnice je dobiti pri Mrs. Makovec v S. N. Domu.

Slovenci, ne pozabite dneva naše clevelandске mladine, dne 18. septembra popoldne! Pozdrav!

J. Terlep, preds. združenih mladinskih pevskih zborov.

(Nadaljevanje s 1. strani)

bo šel na roko, kakor upam, da bodo tudi naši stari rojaki prišli k njemu za pomoč v časih potrebe. Našemu bratu zdravniku pa želimo veliko uspeha ter mu želimo mnogo let veselega poslovanja med nami.

Valentin Malečkar, tajnik dr. 12

(Nadaljevanje s 1. strani)

spremljevalec Bartol je trdil, da je to hrvatski guljaž, drugi so trdili, da je "buja" "Mulligan stew," eni pa, da je to "mišmaš menestra." Vseeno je bila dobra, pa tudi poceni.

Sobrata Francicha iz Milwaukee je ta "buja" tako prešnila, da je začel poleg naših mize peti in plesati. — Tri clevelandске delegatnje so pa šle po okrepčila z "bujo" v bližnji gozd borovnice brat, ker iste v našem Gordonu parku

ne rastejo.

Nad 5000 občanstva je bilo na tem pikniku. Ni čuda, da se je izšlo 45 soščkov Hammovega ječmenovca (3.2%)!

Tamkaj bolj na hribu na odru me je osobito zanimal popoldanski program, posebno ko je zbor 14 pristnih Svjedov in Američanov tako lepo in popolno zapel našo slovensko himno in pa ono vedno nebeško lepo "Po jezeru bliz Triglava." Pomislite si občutek slovenskih poslušalcev ko so ti pevci zaključili zadnjo kitico:

"Čujte gore in bregovi, da sinovi Slave smo."

Vsa čast temu zboru in pevovodji!

Pri neki solo pesmi našega coloradskega slavčka J. Gernu je tudi meni poročilo oko.

Ko sem spal prvo noč v Park hotelu, sem mislil, da spim zopet doma v starem kraju. Tako prijetno je odmeval glas velike ure v zvoničniku bližnje cerkve sv. Družine. Res, Evelethčani pa ne rabite ur budilk, ker vas vaša farna ura redno budi in kliče vsakih 15 minut.

Na konvenciji sem se po dolgih letih zopet sestal z mojim domačinom Matijem Ključevškom, del. št. 187 iz Johnstowna, Pa., ki je bil rojen na vrhu najvišjega hriba Dolenjske, na sv. Kumu, 1217 metrov nad morsk gladino. Njegov oče in stari oče sta bila namreč mežnarja na Kumu. Zmenila sva se da pojdeva zopet enkrat k sv. Neži in sv. Joštu.

Ne bo pa nama treba več hoditi v hrib ker so lani iz Zagorja vrh Kuma zgradili vijugasto cesto tudi za avtomobile. Vozil ali šofiral bo Matija jaz bom pa "žlajfal."

Mislil sem, da bo samo delegat Velikan iz Indianapolis prinesel posebne vrste punčko na konvencijo. Res je imel še vedno obvezano roko; pa ga je namesto punčke spremljala njegova dražestna gospa soproga. Drugo punčko na rokah je pa imel delegat Kuhar iz Bethlehem Pa. Namesto soproge ga je pa spremljala njegova ljubka in nadebudna hčerka.

Naš novi komisar atletike brat Jože Zorc iz North Chicaga mi je izročil sledečo opombo glede dveh delegatov iz Indianapolis Ind. Primerjaj ju je indijanskima dvojčkom. Velikan in Deželan, ako odvezamete vsakemu zadnjo črko ostane "Velika Dežela." Prav dobro izpeljana, sobrat Zorc!

Če pojde pri društvu sv. Štefana št. 1, Chicago, Ill. glede delegatov še tako dalje, bo treba ime društva na prihodnji konvenciji premeniti na društvo sv. Janeza. Na zadnji konvenciji so bili namreč vsi štirje delegatje Johni, ali Janezi. Društvo št. 42 je poslalo tudi oba svoja delegata Johna na konvencijo; društvo št. 59 dva Johna in eno Johano. Torej ni čuda, da so tudi Johni in Johance zmagali v večini pri volitvi novega gl. odbora, kajti istih je 6, in ena Johana. Važno je pa pri tem, da je tudi naš novi glavni predsednik John. Torej živeli vsi naši Johni in Johance!

(Dalje sledi.)

(Nadaljevanje s 1. strani)

želednem rudniku več let. Njegova žena je prišla v Minnesoto maja leta 1890; torej živi ondi že neprestano 48 let. Brincevi so živeli v Soudan, Minn., do leta 1906, nakar so se preselili v Eveleth, Minn. V Soudanu so bili ravno ob času,

ko je v bližnjem Towerju začel izhajati "Amerikanski Slovenec" za dobro nepozabnega Magr. Buha, tako tudi ob času ustanovitve društva sv. Cirila in Metoda, št. 4 KSKJ, ki je bilo prvo slovensko društvo v Minnesoti in glavni steber naše KSKJ ob njeni ustanovitvi 2. aprila, 1894. Pokojni John Brince in njegova soproga sta bila oba člana navedenega društva; Brinceva mama je še danes članica naše Jednote, tako tudi vsa njena družina, pa ni bila še nikdar tako bolana, da bi bila kako podpora dobivala Prav redke slučaji!

Mrs. Brince je morala prva leta ob prihodu v Soudan težko delati, ker tedaj pri hiši še ni bilo takih modernih udobnosti.

Mir in zadovoljnost v Brincevi hiši je skakala smrt dne 24. novembra 1906, ko je umrl oče in gospodar te družine Mr. John Brince, nekaj let zatem pa tudi, ko se je sin John smrtno ponesrečil z avtomobilom.

Mrs. Brince, dasiravno vdova več let, le vedno skrbela za vzgojo in izobrazbo svojih otrok. Pri življenju so še sledeči: Josip J., živi v Los Angeles, Cal., Mary, poročena Vajda na Chisholmu, Minn. Mary je bila prva slovenska učiteljica ljudske šole na Evelethu, Minn., dalje Frank J., živi v St. Paul, Minn., George J. in Marcus P., sta pa oba v Evelethu, Min

STRAŽNI OGNJI

ZGODOVINSKA POVEST

SPISAL FRANCE BEVK

"Vedeš se ko ujet zajec," je dejal mož in odšel Lahom priprgat.

Mati je pogledala z dolgim pogledom hčer, beseda ji je otrpnila na jeziku. Morda sta se razumeli.

Kdo bi razumel dekle, ki jo muči tiha boleš! Fant zavriška, zapoje in mu je laže pri srcu. Če ga muči hrepenenje, hodi vso noč, da se oglasi v dekletovi bližini. Dekle ne more zavriškati, ne sme zapeti, ne iti po poti za svojim hrepenenjem. Se tiha ne sme biti, zakajati ne sme. "Čemu se ne smeješ?" jo vprašujejo. Ona pa tišči ogenj v prsih. Duša joče, plameni vsega hudega in težkega jo požigajo v notranjosti.

Liza je občutila vse to, odkar se je ločila od Andreja. Pa kakšna ločitev je bila to! Neznansko grenka in boleča — še ozreti se ni upala. Ozrla se je, ko je bila že daleč na cesti. Takrat je bila cerkev v Logu komaj še vidna. "Kaj se oziraš?" jo je ujedel oče. Ona se je od bridkosti spoteknila.

Zdaj zdaj je slišala korake, mislila je, da se bo oglašil on in govoril z očetom. Bila je le razburjena domišljija.

V Logu je v prvem hipu Lizo pogled na Barbko neznansko zabolel. Že v trenutku, ko jo je oče držal za roko, je pomislila, da je Andrej nedolžen. Mislila je, da pride Andrej za njo. Ves večer je čakala, vso noč in spala. Zdajci, ko ga vso noč ni bilo in tudi naslednjega dne in večera ne, je sumila do norosti. Ali se očeta boji? Pa bi vsaj prišel in zavriškal. Po glasu bi spoznala, ali njegovo srce še zanjo gori.

Preteklo je nekaj dni, njena misel je neprestano obletavala Andreja.

V Vipavi so imeli domači opravke. Liza se je ponudila, da gre z jersbasom tja. Oče je bral v njenih očeh: "Videla bi ga rada."

Zdajci je oče odpeketal s ko njem in odžvižgal z bičem. Hči je dolgo gledala za njim. Slednjič je dejala materi: "V Vipavo pojdem."

Mati je brala hčerino boleš in jo globoko razumela. Kaj jo žene v Vipavo, si v prvem hipu misliti ni mogla. Ko je bila Liza za jersbasom že daleč na poti, se je zablistalo v njeni glavi. Poklicala je:

"Liza, Liza!"

Liza je izginila med drevjem. Dan je bil jasen, solnce je jarko sijalo. Vsa Vipava se je kopala v svetlobi. Liza je uzrla Jurija. Z ostalimi biriči je šel med hišami, nosil sulico čez ramo in pehal zvezanega moža pred seboj. Jetnik je imel roke nabrekle, vse modre, a oči krvave, pot mu je lil po čelu in tekel v redko, rjavkasto brado. Ostali biriči so bili mirni, le Jurij je ubožca suval neprestano in se znašal nad njim.

"Pustite me!" je prosil ta z grenko potezo na ustnih, ki je bila strašnemu nasmeju podobna. "Saj vam ničesar nisem storil. Sodniki naj me sodijo."

"Zver!" je vzkliznila Liza in se stisnila ob vogal, ko so šli biriči mimo nje.

Jurij besede ni preslišal, dvignil je oči. Uzrl je Lizo in se nečesa spomnil. Sunil je zvezanega tako divje, da je ta skoraj padal po tleh.

Lizo so obile solze.

"Kaj je temu človeku, da je tak?"

Eden izmed Vipavcev je dejal pritišano: "Kača ga je rodila, gadu služi. Če hoče vedeti, kriška ljubica mu je ušla, zato se znaša nad revežem."

Dekletu je zadržalo srce.

"Kam mu je ušla?"

"V laške kraje, na božjo pot. In govore še druge stvari, ki ni-

so zate, ker si še mlada..."

Liza se je zasmejala. Vipavec jo je pozorno pogledal, nato je molče zavlil med hiše.

Deklica je dobila peroti. Brzela je proti Logu z jersbasom na glavi. Njene solčne misli so prehajale v polglasno šepetanje, nato v pesem. Ko je zaslislala svoj glas, se je preplašila. Takrat pa je bila že v bližini cerkve. Trava je bila od sejmarjev in od romarjev steptana, odpadki so ležali na tleh.

Pomislila je, po kaj je prišla. Ozrla se je na desno. Komaj je bila vidna streha doma v gaju zelenih dreves. Srce ji je pričelo burno tolči. Spoznala je, da je nameravala nekaj, česar ne sme storiti. Hotela se je obrniti in zbežati, ko se je ozrla še enkrat po cerkvi. Vabila jo je v svoje naročje. Vrata so bila odprta. Vstopila je, da položi pred Boga tisto željo, ki jo je hotela razodeti človeku, a je ne sme.

V cerkvi je vladal globok mrak. Pred oltarjem je klečala ženska, zavita v črno ruto. Liza jo je spoznala. Bila je Andrejeva mati. Dan za dnem je molila za svojega moža, ki je umrl nasilne smrti, ali zaman čaka svobode v eni izmed grajskih ječ. Ne prosi zase, za svojega moža...

Liza je zaječala. Upognila je glavo in se trkala na prsi. "Marija rajska Devica! Prizanesi mi, Bog; le nase sem mislila. Mislila sem, da je moja bolečina edina na vsem svetu. Naj se zgodi tvoja volja... Rada ga imam, a tvoja volja naj se zgodi..."

Žena pred oltarjem se je dvignila. Počasi, ne da bi se ozrla, je šla po cerkvi. Pokrivala se je tudi Liza.

Stopila je na cerkveni prag in se globoko zavzela. Andrej je stal pred svojo materjo, z nasmehom in prijazno je govoril z njo. Prišel je bil, da jo spremi domov. Ta nežna skrb bi bila Lizo ob vsaki drugi priliki globoko prevzela, zdaj ni imela časa opaziti tega. Okamenela je, ustnice so ji zatrepetale. Tudi Andrej je obstal, bolj nego ona.

Zdelo se je, da se je skozi velike, začudene oči, ne skozi usta, izvil klic:

"Lizika!"

Ta se je zavedela nerodnosti in sramote, ki jo je naredila. Popadla je jersbas in ne da bi kaj rekla, je vsa v ognju zbežala.

"Lizika, Liza!"

Nič. Ni se ozrla. Zdelo se je, da sliši še dolgo klice za seboj, odmevajoče stopinje; ona je beg še podvojila in se pokesala globoko v duši, da je bila naredila to pot.

Upehana, izmučena se je vrnila domov prav v trenutku, ko je prišel tudi oče s konjema pred hišo. Z ostrim pogledom je premeril hčer in vprašal:

"Kje si bila?"

"V Vipavi."

"Radi njega si šla." se je udaril oče z bičem po stegnu.

"Saj sem... vso pot... bežala pred njim," je zaječala, ker drugega izgovora ni znala najti ne se lagati.

Jernej je dvignil bič, da bi jo udaril, a ga je spustil.

4

Jernej je imel tršo besedo nego srce. Nepoštenja ni trpel nenorčevanja. Zapeklo ga je, ko je med Andreja in Lizo stopila tuja ženska, zaka mla deniča je cenil. Zdajci ga je vznemirjalo, da je morebiti Andrejeva preteklost na katerikoli način omadeževana z Barbko. Ni si mogel misliti, da bi drugače imela ta ženska tako moč do njega.

Hči se mu je smilila. Imel jo je rad, ni maral delati proti nememu srcu. Težko mu je bilo, da bi ravnal drugače, kot

mu je pravil razum. Radi tega je Lizo trdo prijel radi poti v Vipavo, tudi mati je slišala nekatero. Lizo je hotel zapreti v klet med pajke in stonoge, a je ona planila na kolena in ga s povzdignjenimi rokami prosila, naj ji prizanesi.

V tistem hipu so se odprla vrata, vstopil je Andrej. Liza se je skrila v kot, oče je obrnil obraz v stran.

Andrej je pozdravil, odgovorila mu je plašno mati, sedeti mu nihče ni ukazal. Z dekletom sta s pogledala in se razumela. Še sta drug za drugega gorela. To je Andreja priklenilo, da se ni na mestu obrnil in odšel. Primerne besede dolgo ni našel. Ostre ni hotel reči, dobre ni mogel. Zinil je, ko je videl mater na kolenuh:

"Da bi kdo človeka molil, še nisem videl."

(Dalje prihodajči)

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Odlikovani duhovniki

Iz Ljubljane se poroča, da je sv. oče papež Pij XI. imenoval za apostolske protonotarje ad instar participantium: Ignacija Nadraha, generalnega vikarja in stolnega prošta v Ljubljani ter univerzitetnim profesorjem teološke fakultete v Ljubljani Dr. Aleša Ušeničnika in Dr. Franca Ušeničnika; za papeškega hišnega prelata pa Josipa Volca, stolnega kanonika v Ljubljani.

Načrti za strojni oddelek univerze potrjeni

V Beograd je dopotoval g. inž. Lobe, vseučiliški profesor iz Ljubljane iz zavoda za strojništvo. S seboj je prinesel vse načrte in proračune za novo zgradbo za strojništvo pri vseučilišču v Ljubljani. Ti načrti so bili tekom enega tedna pregledani in potrjeni ter je dne 10. avgusta gradbeni minister Stošović podpisal odlok, da se lahko takoj razpiše licitacija. Licitacija bo v skrajšanem roku 15 dni.

Veletrogovec umrl!

V Ljubljani je v starosti 85 let umrl znani ljubljanski trogovec z živino Ilija Predovič, živeč na Poljanski cesti, po domače pri Židanu. Kot potomec junaških Uskokov in graničarjev, ki so stoletja branili slovensko zemljo pred Turki, se je pokojni Ilija že s trinajstimi leti lotil trgovanja. V teku let se je povzpел do

največjega trgovca in izvoznika svoje vrste v Jugoslaviji in si je v vseh evropskih državah znal ustvariti solidne zveze in pridobiti stalne odjemalce. Bil je dober narodnjak in podpornik mnogih dobrotelčnih ustanov.

Podaljšanje proge

Prometno ministrstvo je razpisalo ofertno licitacijo za gradnjo dela normalnotirne železnice med Črnomljem in Vrbovskem. Železniška uprava namerava pričeti z gradnjo od obeh strani istočasno, to je od Črnomlja v Beli Krajini proti jugu in od Vrbovskega na Hrvatskem proti severu.

Hotel v Škofji Loki

Prvi hotel v Škofji Loki je začel graditi restavratelj Janjo Galjot. Hotel bo stal na mestu stare Sušnikove hiše na Mestnem trgu in bo imel 15 sob, spodaj gostinske prostore z lovsko in kmečko sobo, zadaj pa vrt s teraso, balkoni in garažami za avtomobile.

Zaradi denarja

V Širju pri Zidahem mostu je bil umorjen posestnik Fr. Zajc, ki je baje dal nekemu Rudolfu Černeškemu tisoč dinarjev, ker mu je ta rekel, da zna izdelovati tisočake. Černešek je nekaj časa risal, potem pa je hotel pobegniti s pravim tisočakom, Zajc ga je pa zasledoval in zahteval denar nazaj. V sporu je Černešek Zajca do smrti zabodel. Černešek, ki je bil zaradi ponarejenega denarja in drugih deliktov že večkrat kaznovan, je svoj zločin priznal, trdi le, da ga je izvršil v samoobrambi.

Požar pri Krškem

V nedavni noči je požar uničil gospodarsko poslopja graščine Šrajbarskega turna pri Krškem. Gasilci so mogli požar samo omejiti in škoda se čeni nad 100 tisoč dinarjev. Graščina je zdaj last dr. Ferdinanda Trenca, svoječasnno pa je pripadala grofom Auerspergom. V dotični graščini je svoječasnno živel in deloval nemški pesnik Anastazij Gruen, čigar truplo zdaj počiva v neposredni bližini gradu v družinski grobnici.

Smrt zaslužnega starega Moravčana

V starem kraju, v Spodnjem Tustanju pri Moravčah je po dolgi in težki bolezn v 86. letu starosti umrl posestnik Ignacij Cerar, po domače Čuren.

Mož je bil prava gorenjska korenina, skrben in napreden v gospodarstvu, daleč naokrog znan in spoštovan, ter globoko verjen in trdnega katoliškega prepričanja. V takem duhu je vzgajal tudi svojo družino. Dokler je bil pri moči je bil vedno desna roka duhovnikom. Ni se ustrašil skrbi, odgovornosti, potov in stroškov, kadar je šlo za dobro stvar v domačem kraju. Koliko je prehodil okrog, sam žrtvoval in večino skrbi imel na sebi ko so se dvakrat nabavljali zvonovi na Vrhpolju pri Moravčah! Ko se je po znanem potresu popravljala domača cerkev, ko se je gradilo istotam ljudsko šolo in se je isto zopet čez več let povečalo, in še mnogo drugih stvari.

Pokojnik je bil čez 45 let šolski predsednik, ravno tako dolgo ključar cerkve sv. Petra in Pavla na Vrhpolju. Bil je tudi član načelstva Ljudske posojilnice in hranilnice v Moravčah, ves čas kar je bila ustanovljena, pa do svoje smrti. Občinski odbornik je bil v Moravčah čez 30 let in mnogo let podžupan.

Pokazal se je za odločnega katoliškega moža ob vsaki priliki, posebno pa še ob volitvah, zato je moral z duhovščino vred mnogo prestat od nasprotnikov — tedanjih zagriženih liberalcev. Vse to ga pa

ni prav nič ustavilo pri delu za katoliške ideale.

Kot je bil doma skrben in varčen gospodar, je rad pomagal tudi revnim; zelo mnogo je storil za svojega bližnjega v vseh mogočih slučajih in potrebah. Upamo, da mu je Bog usmiljen in bogat plačnik.

Doma zapušta sina Antona z družino, ter hčer Marijo Cerar, dve sestri na Gorici pri Moravčah: Marijo Cerar in Josipino Urbanja ter mnogo drugih ožjih sorodnikov in znancev. V Ameriki, v Lorainu, Ohio zapušta tri hčere:

navarvano do \$5,000.00 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družbene vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Ave. HEnd. 5670

Cleveland, Ohio

Mrs. Antonijo Perušek, Mrs. Ano Zalar in Mrs. Justino Paul, ter v raznih krajih Amerike tudi več drugih ožjih sorodnikov in znancev, katerim naj velja to haznanilo. Bodi pokojniku ohranjen najblajši spomin!

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošljete denar v stari kraj: KADAR ste namenjeni v stari kraj: KADAR šelite koga iz starega kraja: se obrnite na nas.

KARTE prodajamo za vse boljše parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse izlete.

Potniki so z našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Denarne politike izvršujemo točno in po dnevnem kursu

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.00 100 Din. Za \$ 4.25 100 Lir	Za \$ 2.00 100 Din. Za \$ 4.25 100 Lir
Za \$ 4.00 200 Din. Za \$ 8.50 200 Lir	Za \$ 4.00 200 Din. Za \$ 8.50 200 Lir
Za \$ 7.50 300 Din. Za \$ 12.75 300 Lir	Za \$ 7.50 300 Din. Za \$ 12.75 300 Lir
Za \$ 11.00 400 Din. Za \$ 17.00 400 Lir	Za \$ 11.00 400 Din. Za \$ 17.00 400 Lir
Za \$ 23.00 1,000 Din. Za \$ 34.75 1,000 Lir	Za \$ 23.00 1,000 Din. Za \$ 34.75 1,000 Lir
Za \$ 45.00 2,000 Din. Za \$ 69.50 2,000 Lir	Za \$ 45.00 2,000 Din. Za \$ 69.50 2,000 Lir

Navedene cene so podvržene premembi, kakor je kurz. Pošljamo tudi denar brzojavno in izvršujemo izplačila v dolarjih.

V vašem lastnem interesu je, da pišete nam, predno se drugje poslužite, za cene in pojavnila.

Slovenic Publishing Co.

(Glas Naroda—Travel Bureau)

216 West 18th St. New York, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je dne 26. avgusta previden s sv. sakramenti po dolgotrajni bolezn umrl naš ljubljani oče

Anton Opeka

rojen v Cerknici 14. marca 1869. V Ameriko je prišel leta 1900 in sicer v Forest City, Pa., kjer je ostal in si napravil svoj dom. K Jednoti je pristopil 7. septembra 1901 in je bil dober član ves čas. Član je bil društva sv. Jožefa št. 12 KSKJ, društva Woodmen of the World in društva št. 372 SNPJ. Spadal je k cerkvi sv. Jožefa.

Na tem mestu se zahvalimo predvsem našemu g. župniku Rev. F. M. Jevniku, ki so skrbeli zanj, da je bil prejel sv. sakramente, ko ni mogel s postelje v cerkev. Zahvalimo se vsem tistim, ki so nam prišli na pomoč, ko smo jih potrebovali, hvala vsem tistim, ki so darovali za svete maše, hvala tistim, ki so darovali vence in cvetlice, hvala tistim, ki so dali svoje avte za pogreb, hvala vsem tistim, ki so nam prišli na pomoč že na en ali drugi način. Naj vam Bog vse to poplača.

Tebi pa, dragi oče, želimo: Počivaj v miru božjem in naj Ti večna luč svetli!

Zalujoči ostali:

Mary Hodnik, Fanny Mazur, Tillie Korbo, Pauline Opeka, hčere Joseph Opeka, sin

Forest City, Pa., 14. septembra, 1938.

Največja zaloga slovenskih knjig v Ameriki!

SPOMIN NA STARO DOMOVINO

"NAŠI KRAJI"

ZBIRKA 87 SLIK iz vseh krajev Slovenije. V finem bakrotisknu na dobrem papirju, v velikosti 5x7½ inčev

Ta krasna zbirka, vas stane samo \$1

SPADA V VSAKI SLOVENSKI DOM

»GLAS NARODA« (Dep. K) 216 W. 18th Street, New York

V knjigarni "Glas Naroda" lahko dobite vsakovrstne slovenske knjige naših priznanih pisateljev: Cankarja, Tavčarja, Jurčiča, Preglja, Kmetove, Milčinskega, itd. V zalogi imamo prevode del svetovnoznanih mojstrov; Gospodarske, gospodinjke in poučne knjige... Igre, pesmi, zemljevide.

Ljubitelji lepe knjige naj pišejo po cenik knjig, ki jih imamo v zalogi.

Ameriški državljani imajo prednost pri delu

Ako želite postati državljani spoznajte ameriške postave!

Najbolj točna, zanesljiva in vsa potrebna vprašanja dobite pri

"Ameriška Domovina" SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

Cena tej najnovejši knjižici je samo 25c.

Pri naročilu pošljite znamke ali money order.

Naročila za stenske koledarje "AMERIKANSKEGA SLOVENCA" za l. 1939

I sprejemamo do 1. novembra 1938

Na tisoče ameriških Slovencev naroči vsako leto STENSKI KOLEDAR "Amerikanskega Slovenca" svojim domačim, ali prijateljem in znancem v stari kraj. Naročite ga tudi VI. Koledar stane s poštnino samo 20 centov, kar lahko pošljete v Money order, znamkah ali gotovini. Zraven pošljite pravilni naslov in ko bo koledar izšel, ga bomo odpravili na dani naslov.

Naročila sprejemamo za JUGOSLAVIJO in vse druge dele sveta. Le za Italijo ne, ker tam je dostava slovenskih tiskovin zelo netočna. — Naročila pošljite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 WEST CERMAK ROAD, CHICAGO, ILLINOIS

SUMMER'S OVER, SO CANONSBURG KAY JAYS ANNOUNCE FULL FALL PROGRAM IN VARIOUS FIELDS

Canonsburg, Pa.—After a summer of little activity, the Canonsburg Kay Jay Boosters are now prepared to put on their usual fall program. The program as arranged this year will require a lot of hard work and co-operation among the boosters and will be a program full of KSKJ activity.

At the recent meeting of the boosters it was decided to hold two dances this fall, one on Oct. 8 and another Nov. 12. The first dance will be a regular American dance, while the second is to be one of those good old polka dances that should bring out all of our parents.

To Take to Stage

Since variety of activity is what is demanded, the boosters have decided to present a three-act comedy just before Advent. The play presented last winter was such a success that the patrons and especially the older folks, who probably had a bigger kick out of it than the younger element, are clamoring for another. This was the first attempt of the boosters along dramatic lines. This fall another play will be presented and the name and characters will be announced at a later date.

Will Bowl

With the colder season now approaching, the boys and girls

SAYS CONVENTION COMMITTEES SCORE FOR UNION

Taking this means of expressing my thoughts of the recent KSKJ convention held in Eveleth, may I state that it will be a long time before another convention will reach the high standards that this one has reached. The co-operation of the people of Eveleth must have been 100 per cent or the precision with which the convention was conducted would have never been accomplished.

Not wishing to slight anyone by omitting names, may I state that the committee preparing for the convention and the KSKJ lodges on the Range did a wonderful job, a job that will long be remembered by the delegates attending the convention. It certainly is a great credit to the KSKJ to have such a fine membership as they have in Eveleth and other towns on the Range. The leadership of the committee and the supreme officers of the community are deserving of the highest praise for the wonderful way in which the whole program of the convention was conducted.

The hospitality displayed could have been nothing else but what we all strive for in KSKJ. It was a wonderful attitude that the public officials displayed in making our stay in Eveleth so happy. This convention, probably more than any other, proved that there is stored for the future some great leadership among the younger element of KSKJ. Selecting a man such as Edward Bayuk and his associates is all one needs to note. Congratulations and thanks to all, and may that true KSKJ spirit forever march on on the good old Iron Range.

John Bevec,
Delegate No. 153,
Canonsburg, Pa.

Every KSKJ lodge should be active in one field or the other. Every active lodge should have an active reporter to Our Page.

have decided to set up a bowling league. The boys are expected to have at least four teams, while the girls will have at least three teams. The boys will bowl at the Brunswick alleys on Saturday nights. The girls have not selected their night as yet. Very shortly a meeting of both the men and women bowlers will be called.

Name Committee

In order to make the arrangements for the fall program, the following committees have been appointed: Dance, Frank Batista, Frank Progar and Joe Holsey; play, Rose Krall, Joe Chesnik, Mary Garove, Mary Krulce; men bowling, Frank Progar, Rudy Tomsic and Joe Holsey; women bowling, Frances Kukis. The above committee was appointed by the president to make all the necessary arrangements for the completion of the program as passed on at the last booster meeting.

John Bevec.

GIRARD PATS PROMISE GRAND TIME

Girard, O.—"You can be sure that you will have a good time," is the promise of the St. Patrick attached to their invitation to their fall dance Oct. 15.

The Pats, one of the up-and-coming KSKJ units, not only extends its invitation to the local people but also heartily welcomes KSKJ members and friends from Canonsburg, Strabane, Ambridge, Sharon and Bessemer, Pa., and their neighbors from Barberton, Cleveland, Warren and Niles, O.

Among the guests expected are Joseph Leksan, supreme officer, of Barberton, O., and John Bevec and his boosters from Canonsburg, Pa.

The Pats are grateful to the Sharon, Pa., group for their kindness in postponing their dance so that they may come to Girard on Oct. 15. This gesture of kindness will not be forgotten by the Pats.

The committee in charge of preparations includes Tillie Cigolle, chairwoman; Assistant Chairwomen Matilda Rostan, Amelia Robsel, Mary Turk; committee: Mary Yaklevich, Stefie Turk, Mary Kambic, Frances Kren, Rose Mary Zu-

ANN BOOSTERS WILL DISCUSS WINTER PROGRAM

Forest City, Pa.—Members of the St. Ann's Society, No. 120, and the booster club will hold a regular meeting Sunday, Sept. 18, at 2 p. m. Winter sports program will be topic of the meeting.

All members of the booster club are requested to attend this meeting so that we shall know where we stand for the coming season. Those who took an interest in bowling last year are asked to attend this meeting, because now is the time to get under way so that we won't have to start in the middle of the season as we did last year.

There is a possibility that there will be a bowling tourney in the Far East next spring, according to the reports of the delegates to the 19th convention. Let us all work toward this goal!

With

a sincere welcome, let's make it a date for Sunday, Sept. 18, at 2 p. m. in the Naprej Hall.

Mary Maleckar, Sec'y.

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

Bishop Schrembs To Pontificate at YLS Jubilee Mass

BISHOP SCHREMB'S

(Don Strauss Studio)

Most Rev. Bishop Joseph Schrembs, who will be celebrant of the Pontifical High Mass next Sunday on the occasion of the silver jubilee of the Young Ladies' Sodality of St. Vitus' Parish, Cleveland, O.

Cleveland, O.—The Most Rev. Joseph Schrembs, Bishop of Cleveland, will pontificate at Mass in St. Vitus' Church at 8:30 a. m. Sunday, Sept. 18, marking the silver jubilee of the Young Ladies' Sodality of the St. Vitus' Parish, a spiritual and social club for girls and women. Sodality members from the entire diocese will attend Mass and the ceremonies following.

A colorful procession, with sodalists in blue and white, will escort Bishop Schrembs from the parish house to the church altar, where His Excellency will be presented with a spiritual bouquet. Breakfast will be served in the church hall for all sodalists, who will have received Holy Communion at Mass.

The Rt. Rev. Msgr. John P. Treacy, diocesan director for the Propagation of Faith, will preach and the Most Rev. James A. McFadden, auxiliary bishop, will officiate at Benediction of the Blessed Sacrament at 7 p. m.

At the banquet in the school hall following Benediction Bishop McFadden will be guest speaker. Banquet tickets, which will also admit holder to jubilee dance at 9:30 p. m. in the school hall, can be obtained from every St. Vitus' sodality member. Everyone, including gentlemen, are cordially invited to attend these programs. Johnny Pecon's Orchestra will furnish the music. Souvenir booklets, which contain a history of the sodality's activities for the past 25 years, letters, photos, etc., will be distributed to all those attending the banquet.

Moving pictures will be taken throughout the entire day of the activities taking place. This film will be preserved and shown to other clubs and organizations.

Present officers of the St. Vitus' Sodality are: Mary Modic, prefect; Helen Glavic, vice president; Mary Massera, secretary; Ann Golobic, treasurer; the Rev. Andrew A. Andrey, spiritual director.

Send in that news item or tell your local Our Page reporter. Deadline is Monday noon. Address: Glasilo 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

PREFECT

Miss Mary Modic, prefect of the Young Ladies' Sodality of St. Vitus' Parish of Cleveland, O., who will present the Most Rev. Bishop Joseph Schrembs with the spiritual bouquet of the sodality on the occasion of the silver jubilee on St. 18.

PROCEEDINGS OF 19TH GENERAL KSKJ CONVENTION HELD IN EVELETH, MINN., AUG. 15-21, 1938

(Continuation)

Third Session—Aug. 17, A. M.
Meeting called to order at 9:15 a. m. by Acting President Germ, with prayer led by the spiritual director.

Motion made that the official convention picture be taken on Thursday, Aug. 18, at 1 p. m. Motion seconded and unanimously carried.

PASSES MEDICAL BOARD EXAMS

Forest City, Pa.—Dr. Anthony J. Kameen, son of Mrs. Anna Kameen, has received notice that he has successfully passed the state board medical examinations and that he may enter upon the practice of medicine.

Dr. Kameen graduated from Forest City High School in 1930 and pursued his pre-medical course at St. Vincent's College, Latrobe, Pa., where he received his Bachelor of Science degree. He then entered Georgetown University School of Medicine, where he received his Doctor of Medicine degree in June, 1937. He served his internship at the Mercy Hospital, Wilkes-Barre, Pa.

Dr. Kameen will begin his medical practice at 826 Main St., Forest City.

Barberton, O.—Led by St. blue uniforms, "are setting the example for the community, and I hope others, especially the young men, will follow with similar manifestation."

Barberton's (Collinwood) delegation of 23 cars, bringing 120 musicians, cadets and friends, was headed by August Svetek and Anton Grdina Sr.

Following the services in church, the parade circled through Barberton and returned to the Slovenian Hall, where Mrs. Jennie Ozbolt was chairman in a short program and introduced Supreme Officers Louis Zeleznikar of Joliet, Ill., R. G. Rudman of Wilkesburg, Pa., Mrs. Mary Hecchevar of Cleveland and Joseph Leksan of Barberton, O.

Dancing and entertainment closed the day's activities.

The Page Must Top!
The Page Must Lead!
Our Page is Your Page!

The parade started at the Slovenian Hall and proceeded to Sacred Heart Church, where the Rev. Dr. Joseph Medin officiated at the flag blessing. The Reverend Doctor complimented the young women for their enthusiasm for the KSKJ, and especially for their willingness to outwardly show that they are members of the organization.

"You young women," the Reverend Doctor addressed the 21 girls garbed in beautiful

Minutes of the previous meeting were read by Recording Secretary Ivan Zupan in Slovenian. Motion made and seconded that the minutes be approved as read. Motion carried.

Report of committee on greetings and telegrams made by the Rev. M. J. Hiti, chairman. Committee recommends that telegrams of greeting be sent to the following: His Holiness, Pope Pius XI; Most Rev. Amleto Giovanni Cicognani, Apostolic Delegate; Franklin D. Roosevelt, President of the United States; Dr. Gregory Rozman, Bishop of Ljubljana; the Rt. Rev. Tomazic, Bishop of Maribor; Most Rev. George Cardinal Mundelein, Archbishop of Chicago; Most Rev. Thomas Welch, Bishop of Duluth; the Hon. Gov. Henry Horner, governor of Illinois; Hon. Mr. Benson, governor of Minnesota; Hon. Ernest C. Palmer, commissioner of insurance of Illinois; Hon. Frank Yetka, commissioner of insurance of Minnesota; Most Rev. Benedict Hoge, O.F.M.; Rev. Cyril Zupan, O.S.B.; Mr. Stefan Stanfel, Joliet, Ill.; Mr. Matt Brunski, Tiffin, O.; Amerikan-ski Slovenec; Mr. Anton Grdina, Cleveland, O. Motion made and seconded that the report be accepted as read and the telegrams sent as soon as possible. Motion carried.

Partial report of committee on grievances read by John Decman. Committee recommends as follows:
In the matter of the petition of Thomas Pustotnik of Lodge No. 25, Cleveland, O., relative to claim for operation benefit, claim referred to claims committee.
In the matter of the petition of Mary Chernick of Lodge No. 47, Rankin, Pa., for reinstatement to the Centralized Sick Benefit Division. Petition rejected and referred to Supreme Board of Jurors.
In the matter of the application of Josephine Ocepok of Lodge No. 17, Jenny Lind, Ark., relative to the amount of assessment owed by her to the KSKJ. Application denied.
In the matter of the petition of Joseph Obsetz. Petition denied.
In the matter of the petition of Frank L. Tekautz of Lodge No. 93, Chisholm, Minn., for additional operation benefit.

Partial report of committee on resolutions made. Committee recommends as follows:
(1) That the limits of insurance available to KSKJ members.

(Continued on page 5)

Petition denied.
In the matter of the petition of Mary Bovitz of Lodge No. 156, Chisholm, Minn., the petition referred to the claims committee and a donation of \$25 is recommended.

In the matter of the petition of the Rev. Edward Gabrenja of Lodge No. 46, New York City, wherein he requests benefit for an operation performed while he was in Yugoslavia. Petition rejected.

Motion made and seconded to accept the report as read. Motion carried.

Report of spiritual director made, wherein he states that 25 lodges have not yet filed Easter duty reports and recommends stricter adherence to the bylaws regarding spiritual obligation of the members. Motion made and seconded to accept report as read. Motion carried.

Motion made that the Rt. Rev. M. Sava, co-organizer of the KSKJ, be admitted to the convention to address the delegates. Motion seconded and carried. Acting president, Bro. Germ, appoints Supreme President Opeka, Rev. M. J. Hiti, Rev. Matthias Butala and Fourth Vice President George Nemanich to escort the Rt. Rev. Sava to the speaker's platform.

Following the address of the Rt. Rev. Sava, motion was made and seconded that he be admitted as an honorary delegate for the remainder of the convention. Motion unanimously carried.

Partial report of committee on resolutions made. Committee recommends as follows:

(1) That the limits of insurance available to KSKJ members.

AJSTER-SAVNIK

La Salle, Ill.—Announcement has been made of the marriage of Miss Rose Ajster, daughter of Mr. Anton Ajster, 78 Third St., to Mr. Frank Savnik, son of Mr. and Mrs. John Savnik, 420 La Salle St. The marriage ceremony took place on Christmas Day, 1937, in St. Roch's Church, with the Rev. Father Joseph Cagran, pastor, officiating. The attendants were Miss Marie Gramce and Mr. Frank Volk. The young couple plan to reside in La Salle, the bride being a member of St. Ann's Society, No. 139.

Among the versatile units which formed the line of march in the recent KSKJ convention parade in Eveleth, Minn., was lined the streets to watch the Eveleth High School Band. Fifteen thousand Range people stage a record-breaker parade.

FOR GOD, HOME AND COUNTRY.

By FATHER KAPISTRAN

"Why don't you give her a white prayer-book? That's very becoming for a bride."

"But, Father, she already has a Missal and that's all she ever uses."

Heaven bless the young lady who "prays the Mass" as Mother Church would have her pray—with the Missal.

Father Kelly in the July Ecclesiastical Review decries the wonted advice: "always have a prayer-book or your rosary with you at Mass."

He says such counsel drives the prayer-book—and especially the Missal—out of the church.

The other "regrettable outcome" of encouraging beads at Mass is the driving of the rosary out of the home.

"Do you ever say your Rosary?"

"Oh, yes, at Mass."

"No other times?"

"Why, no."

Such practice has outmoded two words, whether we use them jointly or severally. Those two words are "family" and "rosary."

We have no families. And we have no rosaries except at Mass when we are supposed to be praying the Missal.

What a renaissance this world would witness were we to revive the family rosary.

A young lady, just over her teens, told me the following last week. When she began attending the public high school after graduating from a Catholic grade school, she became frightened in her new surroundings that she secretly fingered her rosary most of the day.

Now, before you finish reading this next line, ask yourself where YOUR rosary is now.

How to apply the meditation of the rosary's mysteries to ourselves may be a problem for some.

We can treasure the memory of Joyce Kilmer's poem, "Prayer of a Soldier in France," whenever we contemplate the sorrowful decades.

My shoulders ache beneath my pack
(Lie easier, Cross, upon my back).

I march with feet that burn and smart
(Tread, Holy Feet, upon my heart).

Men shout at me who may not speak
(They scourged Thy back and smote Thy cheek).

I may not lift a hand to clear
My eyes of salty drops that sear.

(Then shall my fickle soul forget
The agony of Bloody Sweat).

My rifle hand is stiff and numb
(From Thy pierced palm red rivers come).

Lord, Thou didst suffer more for me
Than all the hosts of land and sea.

So, let me render back again,
This millionth of thy gift.
Amen.

POPULAR SODALITY GIRL WEDS

Chicago, Ill.—In a ceremony resplendent with grandeur Miss Jean Mladic, popular member of the Young Ladies' Sodality and St. Mary of Help Society, No. 78, became the bride of Joseph Oblak Jr., well-known member of St. Stephen's Society, No. 1, at St. Stephen's Church Saturday, Sept. 3. Miss Ann Kenig of Bradley, Ill., a former Chicagoan, served the bride as maid of honor, with Frank Kozjek, the popular St. Als' catcher, doing the chores as best man.

The Solemn Nuptial Mass was celebrated by the Rev. Father Joseph, pastor of St. Roch's Church, La Salle, Ill. He was assisted by the Rev. Father Alexander, pastor of St. Stephen's Church, and Fra. Albert, a cleric from Lemont, Ill., who is a brother of the groom.

The newlyweds left on a honeymoon trip which will carry them to the northern woods of Minnesota. On their return they will make their home in Chicago.

COMMITTEES PLAN WAUKEGAN ANNS' 30TH JUBILEE BILL

Waukegan, Ill.—One of the outstanding events for the month of September will be the 30th anniversary celebration of the St. Ann's Society, No. 127, which will take place Sunday, Sept. 25, at the Mother of God School auditorium.

Miss Mary Cepen is chairman of the committee on arrangements.

The program will be a form of variety show and shows every indication of having a diversified arrangement of singing, dancing and other musical and dramatic selections.

The committees are meeting regularly, approximately once a week, so that nothing will be left undone to assure a splendid evening of entertainment. Tickets have been placed on sale and are selling rapidly. A complete program will be published later.

Scribe.

Confessions of a Globetrotter

DORIS MARIE BIRTIC

The Swiss Guards at the Vatican were by far the most colorful of the many uniformed men that we saw in Rome. Bright strips of yellow and blue material were seen over a dashing red background and the result was the most handsome, attractive uniform I have ever seen.

As we paused a moment outside of St. Peter's, we took in a bit of the movie that is passing continually before the eyes of the guards stationed there, and we concluded that their is indeed an envious position.

Just as one would expect, people from every clime and every race were constantly going in and out of this world-famed basilica; but few attracted as much attention as did the some five hundred German youths between the ages of sixteen and twenty-one who came in big busses from their homeland to make a pilgrimage to Rome. These fair-haired, healthy-looking youths made a striking appearance in their black regulation shirts and shorts, and white socks.

Brown coats were slung over the right shoulder and a white and red swastika monogram was embroidered on the left. Their caps were held in their left hands, and the bared heads revealed that a uniform hair style prevailed.

All in step, they walked double file through the church. They, too, gazed in wonder at the huge statues the gorgeous stucco and mosaic work and the magnificence of the adjoining chapels. It hardly seemed possible that so many beautiful art treasures could be found in one spot.

As this large group of lads filed past me, I couldn't help but admire the manner in which they conducted themselves; no whispering or nudging one another, no laughter or disrespectful giggles in this place of worship. They were, in fact, ideal in their behavior, and Germany can well be proud of them!

Needless to say, I saw many other interesting things during my stay in Rome, such as the real wolves that are kept caged up in the middle of the city to commemorate its founding, but these are too numerous to mention for then I would be writing about them indefinitely and that would never do.

We wound up our tour of the City of the Seven Hills with a visit to Mussolini's Children's Exposition. After paying our entrance fee, which was a rather trifling amount, we were entitled to see all the exhibits. We treated ourselves to some glaze (Italian ice cream) but I was disappointed when I found that it was more or less like a sherbert. With dish and tin spoon in hand we sauntered into the first booth.

The buildings were very modern in design and the interior plain, yet smart looking. And everything was as clean as a pin! The people seemed to realize that cleanliness helps beautify their city, and so, when pamphlets and folders were distributed, they held them instead of tearing them to bits and strewing the shreds over the grounds.

Perhaps you are wondering what this exposition was all about. I mentioned that it was a Children's exposition. Does that give you a clue? Perhaps if I recall to your minds that Mussolini is doing everything in his power to increase the birth rate of his people you will get an idea of what it was all about. Still, maybe I had better explain.

In one booth were all the best efforts of the school children in various fields of endeavor. It showed the public what the children are being taught and the progress they are making.

An entire division was devoted to the latest equipment in baby dispensaries while in another the world's advance in toys and baby's playthings took the floor. In another room, the wall space was covered with charts showing diets for children, their growth at various ages, the circulation of the blood, and the breathing apparatus.

A playground under the direction of uniformed nurses was open to the kiddies. In one portion a group of undernourished boys were camping, and under the care of competent directors, were soon healthier and enjoying their vacation.

We watched a nurse demonstrate the proper handling of a baby. This was all behind glass, of course. If we had stayed longer we could have seen it playing, fed, put to bed—all on schedule and in the

OUR PAGE COOKING SCHOOL

By FRANCES JANCER

This week's cooking school is dedicated to the baking of bread, that good old home-made bread that mother used to make. This generation of home-makers can turn out as fine bread as any produced in the kitchens of long ago. Flour, expertly milled, and yeast that functions as predictably as a properly incubated chick, have removed the hazards from bread-making.

White Bread

2 cups scalded milk, 2 teaspoons salt, 2 tablespoons sugar, 3 tablespoons shortening, 1 to 2 cakes compressed yeast, about 6 cups sifted flour.

Place milk, salt, sugar and 2 tablespoons shortening in large mixing bowl, and cool; when lukewarm, add crumbled yeast cake and 3 cups flour, and beat thoroughly. Gradually stir in remaining flour, adding just enough to make a dough that

can be handled easily; turn out on floured board and knead until smooth and elastic, adding flour as necessary. Place dough in a greased bowl and brush with melted shortening; cover and let rise in warm place until doubled in bulk (for 1 to 2 hours). Bake in hot oven 20 minutes; then reduce heat to moderate and bake 40 to 50 minutes longer. This recipe will yield 2 small loaves.

Sweet Rolls

2 cups scalded milk, 2 teaspoons salt, 1/2 cup sugar, 1/3 cup shortening, 1 to 2 cakes compressed yeast, 1 well beaten egg, about 7 cups sifted flour.

Place milk, salt, sugar and 1/4 cup shortening in large mixing bowl, and cool; when lukewarm, add crumbled yeast cake, well beaten egg and 3 cups flour, and beat thoroughly. Gradually stir in remaining flour, adding just enough to make a dough slightly softer than that for bread; turn out on floured board and knead until smooth and elastic, adding flour if necessary. Place dough in a greased bowl and brush with melted shortening; cover and let rise in warm place until doubled in bulk (2 to 4 hours). Knead, shape as desired and place in greased pan; brush over with melted shortening, cover and let rise until double in bulk or very light. Bake in a hot oven for 15 to 20 minutes. Makes 4 to 5 dozen rolls. These may be frosted to suit the taste.

Raisin Bread

1 cake yeast, 2 tablespoons sugar, 1 quart lukewarm milk, 3 quarts sifted flour, 2 tablespoons butter, 1 tablespoon salt, 2 cups steamed and cooled raisins.

Dissolve yeast and sugar in lukewarm milk; add 1 1/2 quarts flour to make a sponge. Beat well. Cover and let rise until double in bulk, about 1 1/2 hours. When well risen add butter, remainder of flour, raisins and salt. Knead for 10 minutes and place in a bowl. Cover and let rise until double in bulk, about 1 1/2 hours. When risen turn out and knead again, mould into loaves and place in well greased baking pans; cover and let rise again for about 1 hour. When light, bake in hot oven 15 minutes; then reduce heat to moderate oven for 45 minutes longer.

Pecan Butterscotch Rolls

1 1/4 cups milk, 2 cakes compressed yeast, 3 eggs, 2 teaspoons salt, 1/3 cup sugar, 5 cups flour, 1/4 cup melted shortening.

Put lukewarm milk into mixing bowl, crumble in the yeast, add eggs, salt and sugar. Add all the flour. Beat until very smooth. Add melted shortening. Mix well again. Turn on floured moulding board and knead until smooth. Put in greased mixing bowl. Cover and let rise until double in bulk. Mix 1/2 cup of sugar with 1 teaspoon cinnamon. Roll dough into a piece 6 inches wide and 1/2 inch thick. Spread with melted butter, sugar and cinnamon and raisins. Roll like a jelly roll. Seal edges and cut in slices an inch thick. Into the bottom of greased muffin pans put 1 tablespoon of butter and medium brown sugar to 1/4 inch thickness, adding a pecan or two. Place dough on this, cut side down. Let rise until double its bulk. Bake in hot oven for 20 minutes. Invert over waxed paper.

PROCEEDINGS OF KSKJ CONVENTION

(Continued from page 7)

bers be increased to follow the suggestions made by the supreme secretary—but not to exceed \$5,000.

(2) That the age limit be increased to 60 years, with a maximum of \$250 of insurance.

(3) That the Union provide all supplies necessary to carry on the business of the Union between the Supreme Office and the subordinates lodges; that this be done within the discretion of the Supreme Office with the thought in mind to create a universal system of bookkeeping among all of the subordinate lodges—provided that there be no additional assessment.

(4) That the principal amounts of the fidelity bonds of the supreme officers remain the same as they are at the present time.

(5) That the Supreme Board have the power to fill all vacancies occurring on the Supreme Committee.

(6) That the office of the supreme president be not made a permanent office in the headquarters of the Union.

(7) That the Supreme Finance Committee be empowered to invest moneys at the best interest rates obtainable.

(8) That the Supreme Finance Committee be instructed to loan as much money as possible on first mortgage loans guaranteed by the Federal Housing Act.

(9) That the Supreme Committee shall not appoint a permanent legal adviser, but that it shall refer all legal matters whenever possible to attorneys who are members of the KSKJ, such business to be distributed equitably among them.

Motion made and seconded that the report be accepted as read. Motion carried.

Report of committee on operations and disability read by Dr. M. F. Oman, chairman. Committee recommends as follows:

That in Article 12, the title Accidents Benefits be changed to read "Permanent Disability Benefits."

That the line immediately following the title in Article 12 be changed to read "In case of certain Permanent Disabilities, the Union will pay the following disability benefits."

That Section 15 be changed to read as follows:

"If, in the opinion of the attending physician, any disability specified herein above is

curable by operation or other prescribed means of treatment, the members claiming the benefit specified for such disability shall submit to such operation or treatment, or else forfeit the claim."

That Section 16 be changed by adding the following "Such disability must be continuous for 180 days after onset, before it can be established as permanent and incurable, except where the disability is the result of an amputation."

That the heading of Article 12-A be changed by substituting the word "benefits" for the word "expenses."

That Section 19 of Article 12-A be changed by adding thereunder the following: "Note—When the operations described in Paragraphs 18-19 are both performed at one time, the benefit shall be \$50 for the combined operation."

That Section 20 be stricken out and the following be inserted: "Cataract operations, \$50."

That Section 21 shall read as follows: "Operation for mastoid, \$75."

That the present Section 23 be changed by striking the words "Mastoid and" and start with the word "Sinus."

Note—from Paragraph 20 on down the number will be increased by one.

Motion made and seconded

THIS IS IT

The Glasilo KSKJ is primarily the official organ of the KSKJ, and as such it serves as a record of the proceedings of the Union. Its main function is to publish records and official notices.

As for other activity, it is said that the main attraction is that of the news published in Our Page. This is evidence that the young people of the organization are active in their support of the Union. This news is available to readers because the Our Page has the good fortune of having dependable reporters who write in an interesting, informative, and sometimes in an entertaining style.

So, here's the formula for an interesting section: Activity, activity, and more activity, and have someone to report it. There should be other things to write about other than notifying members of a meeting and urging them to pay assessments.

that the report of the committee on operations and disability be approved as read. Motion carried.

Reading of telegrams and greetings to the convention by Assistant Secretary Louis Zeleznikar. Acknowledged with unanimous approval.

Motion to adjourn made and seconded. Meeting adjourned with prayer at 12 noon until 9 a. m. Thursday.

Raymond Mutz, Recording Secretary.
Mary Kosmerl, Recording Secretary.
John Germ, 1st Vice President.

Fourth Session—Aug. 18, A. M.

Fourth session called to order at 9:20 Thursday morning by Acting President Germ, with prayer led by spiritual director. Memorial prayer for repose of the soul of the late Rev. John Plevnik was said.

Minutes of third session read in Slovenian by Louis Zeleznikar, and in English by Raymond Mutz. Moved and seconded that minutes be accepted as read with the exception of wording in one article in the Slovenian minutes, which is to be corrected and brought before the afternoon session. Carried unanimously.

The Rev. Math Butala, chairman of the athletic committee, reports that his committee has not yet concluded its work and asks that it may be allowed to report at a later session.

Motion made and seconded that meeting adjourn to allow respective standing committees to meet and conclude their work.

Adjourned at 9:55 a. m. to 1 p. m., when delegates report to have the official convention photograph taken.

Raymond Mutz, Recording Secretary.
Mary Kosmerl, Recording Secretary.
Frank Opeka, Supreme President.

(To Be Continued)

MEETING NOTICE

South Chicago, Ill.—The St. Mary's Society, No. 80, announces the change of monthly meetings from every third Wednesday to every third Sunday. The next monthly meeting will be held Sunday, Sept. 18, at 2 p. m. This change will be effective throughout the winter months.

Louise Likovich, Sec'y.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacer.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Monday prior to intended publication.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.

REPORTERS

John Beve, Valentine Malecar
Anthony J. Buchar, Eleanor Mateevac
John A. Cankar, Frances Marhar
Harry Delost, Nick Mitovich Jr.
Gale Glensh, Justine Miley
Joseph Erchull, Joseph Mitock
Frances Ersen, Michael Polintek
Henry Fox, Frank Blitch Jr.
Frank Glavan, Francis Sever
Pauline J. Goren, John P. Staudohar
Frank Gribbons, Stephen Strong
Helen Ivanich, Peter Svegel
Frances Jancar, Helen Terlep
Agnes Jenich, Mary Trumbush
Joseph Kasek, Stephanie Turk
Joseph J. Klen, George Verlin
Edward Kompare, Pauline Virant
Milton Koren, John Volk
Victoria Kroll, Mrs. Anthony Yapel
Frances Lokar, Frank Zabkar
Mary Malecar, Pauline Zeleznikar